

Thơ Luân Hoán - 2016

Tháng Giêng

DIỆN

tảng sáng mặc đồ lớn
không biết định đi đâu ?
đen thui nguyên một cục
cục chi ? không thấy ngầu

hôm nay hội chợ tết
người Việt gốc Quốc gia
thật tiếc không đến được
dù chẳng ngồi ở nhà

mặc đồ đen chuẩn bị
tiễn một người đi xa
thử chụp một tấm ảnh
có giống người băng hà

và tôi thật mới rọi
trong vài phút trôi qua
hơi buồn hết ảo tưởng
rằng mình chưa quá già !

Luân Hoán
6.13 AM - 31.01-2016

*

MỘT KỶ NIỆM TẾT THẬP NIÊN 60

tặng Phan Duy Nhân

mùng hai chưa biết đi đâu
xó rỏ vuốt mái tóc nhàu dưới hiên
gió đây ào vào gã điên
áo mưa mặc chống nắng xuyên qua người

một hai hấn ra lệnh tôi
tìm áo mưa khoác vô rồi cùng đi
- để tau chở hay là mi ?
chúng tôi đèo cả xuân thì đi theo

một thăng nghèo hai thăng nghèo
thành ra giàu chuyện chơi leo bắt ngờ
đầu tiên ghé chúc nhà thơ
Trần Gia Thoại ngó xuôi lơ cười cười

cùng một đường, nhưng thật xui
nhà thơ bác sĩ, không người nghe chuông
(ông Thái Can, thơ dễ thương
nhưng người nghiêm nghị quan trường chi đâu !)

hụt ông, không thêm lâu bầu
quay xe trở lại điểm đầu tỉnh bơ
khi ngang qua đường Pasteur
villa Đặng Tiến ngó vào nhẵn nha

ông này không ở quê nhà
khói tầu ông rít phương xa thơm lừng
hắn nhắc thầy Nguyễn Văn Xuân
nhưng xe ngon trớn hai chân nhẹ nhàng

chùng như hương xuống Duy Lam
nắng trên áo nhựa căng màn mồ hôi
bỗng nhiên tiếng nổ chao người
chiếc xe bẻ lốp cuộc vui xì liền

cả hai chưa biết mình điên
ngung trò đập-đắt thánh hiền chưa quen
tôi vào đứng dựa trụ đèn
cởi áo cặp nách nhìn thẳng bạn đi

đâu ngờ là cuộc phân ly
bây giờ như vẫn có gì ngại nhau
tôi thì trước cũng như sau
quí hẳn là đưa đứng đầu thơ hay

mừng hẳn in sách gần đây
mong mà khó nhận góc ngày thanh xuân
cảm ơn em Hà Khánh Quân (1).
giữ giùm hơi đã thở chung một thời

Luân Hoán

5.55 AM -30.01.2016

(1) PDN Trên Con Đường Từ Thức (Theo Gót Thơ)

*

CÙNG GIÓ THÁNG CHẠP

thời tôi ngụ đất sông Hàn
phấp phơ như chiếc lá vàng chờ rơi
mùa đông thiếu cả áo tôi
mưa trôi bớt bụi nhưng người nặng thêm

đau đầu sổ mũi đi kèm
cơn ho tinh nghịch như thềm âm thanh
lạ lùng vẫn thích đi quanh
những đường phố nhỏ vắng tanh bóng người

mỗi đêm là một ba mươi
tháng mười hai thật chẳng vui chút nào
tôi chưa ra, gió đã vào
nhà tôn vách ván, nghiêng chào bạn ta

vậy là hai đứa cùng ra
tôi và gió cứ nhân nha đi hoài
đi không mong muốn gặp ai
kể cả vóc dáng lưng dài mặt hoa

mười bảy tuổi tôi đã già
già luôn một mạch tà tà đến nay
hình như chạm đáy gió bay
tôi quay trở lại tháng ngày trẻ con

Luân Hoán
4.52 AM-29.01.2016

*

QUẦN 8 TÚI

thường mặc quần 6 túi
nhiều khi thiếu chỗ xài
mua được quần 8 túi
diện ngay thử có oai

mỗi bên chân 3 túi
2 túi ở sau mông
kể như nửa thân dưới
kho chứa đồ lặc-xoong

một túi đựng chìa khóa
một túi để cell phone
một túi bút giấy lẻ
một túi thơ viết xong

ví không tiền một túi
một túi kẹo cao su
một túi để máy ảnh
còn một túi dự trữ...

đựng mấy chị đoan chính
hay nguyệt háy trọn tôi

Luân Hoán.
5.51AM - 28.01.2016

*

DẠO XUÂN Ở
COMPLEX DES JARDIN MONTRÉAL 1995
*(tặng Song Thao, Lưu Nguyễn, Nguyễn Ngọc...
và đám đông hiện diện trong clip video này)*

là người khiêm nhường văn chương
đi đâu cũng lắm người thương tặng quà
toàn là sách báo đậm đà
hương em hương ấm quê nhà lâng lâng

chưa Tết lững thững dạo xuân
nhiều bạn tặng sách vui mừng nhận ngay
đi một vòng khá nặng tay
chắc đời trách cái thằng này dở hơi

vui tết mang sách trời đời
làm ra cái dáng tay chơi ngôn từ
tôi chưa rõ tôi thật hư
để chi ai biết được tôi vui buồn

đêm về hỏi gối hỏi giường
một câu giải đáp tầm thường cũng không
dạo xuân là vào đám đông
càng bơ vơ thấy lưu vong thật buồn

@

hai mươi một năm, nhìn mà thương
cái tôi ngày ấy tầm thường như nay
vẫn giữ thân hình mình đây
chưa đường bệ giống một tay Việt kiều

đứng đi dáng vẫn xiêu xiêu
trái tim thì vẫn thương yêu quá trời

yêu người yêu em yêu đời
yêu luôn cả cái thằng tôi vụng về

rất hời hợt rất u mê
nhưng luôn luôn vẫn chỉnh tề đón xuân
năm nay sắm được cái quần
tám túi nhất định đi lòng đụng em
(ngày mai tôi sẽ cho xem
cái quần độc đáo để em liệu hồn !)

Luân Hoán
7.22 AM- 27.01-2016

*

NHÌN LẠI XUÂN XANH

xuân tôi không phải xuân xanh
xuân nâu xuân tím bọc quanh vóc người
ngỡ rằng tuột khỏi cuộc chơi
hoá ra còn giữ cái tôi đang hoang

vẫn dư chút ít thanh nhà
dù cày phải job hoàn toàn chân tay
mùi quê hương còn đóng dày
trên da thịt bán hàng ngày pizza

lận đận nhưng chẳng chịu già
nhờ quen một đám cũng là lang thang
phủ đất trốn khỏi thiên đàng
khúc ruột ngàn dặm chưa sang trang đời

xa quê ít được gặp người
đồng hương để được nói cười ba hoa
hội chợ tết như ngôi nhà
gặp nhau vui với xót xa cảm chừng

mỗi năm mỗi một mùa xuân
mỗi xuân có mỗi cách mừng khác nhau
xuân xanh năm tháng đổi màu
nhưng lòng chưa đổi buồn đau nhớ nhà

hôm nay tôi nhớ hôm qua
hôm qua tôi nhớ tà tà hôm kia
nhớ chồng lên nhớ sớm khuya
lâu lâu nhìn lại mong chia cùng người

Luân Hoán
7.02 AM- 07.01.2016

*

MỘ MẸ

trong huyết mỗ chẳng còn chi
thịt xương còn nát huớng gì tàn tro
gọi là cho có nắm mỗ
lưu tên người một thuở nào mưu sinh

là nơi đời cho hiển linh
hồn người cư ngụ giữa tình thế nhân
con không tin hồn mất thân
của mẹ quyền luyến hồng trần chi đây

chỉ là ụ đất già ngày
năm phơi mưa nắng gió bay giữa trời
chỉ là chỗ con ghé ngòi
trầm tư ít phút khói trôi hương tàn

nhớ thương tràn ngập miên man
nên thành bát ngát loãng tan mơ hồ
bút lá cỏ phủi sơ sơ
bụi đời ở đậu bên mỗ rồi đi

thật tình vạn dặm phân ly
con đều có mẹ độ trì hồn thân
càng xa càng thấy càng gần
nói như ngụy biện mà không sai lòng

má ơi dù cách nhiều năm
lâu lâu lại thấy má nằm bên con
lâu lâu thấy má đánh đòn
xoa dầu lên gờ nụ hôn lên đầu

lặng nhìn mộ má hồi lâu
lan man nhớ hết một đời sống con
mơ hồ giọng má xa xăm
lẫn trong lời gió mênh mông trắng trời

Luân Hoán
khuya, 2.41 AM-26.01.2016

*

BUỒN NHƯ TẾT

không xa nhà chỉ xa quê
xuân về tết đến không thể thăm buồn
chỉ hơi nhớ nhớ thương thương
hương hoa mùi bánh mái từ đường xa

tuổi xuân vui tết quê nhà
đón tết hải ngoại tuổi già hồi xuân
không vui nhưng vẫn gắng mừng
tham gia, tổ chức tưng bừng cuộc chơi

nhìn người vui tôi học vui
lạ kỳ xuân đến ngậm ngùi nhiều hơn
cả năm nhạt nhạt cô đơn
ngày tết muốn tặng nhưng không ai thềm
họa hoàn vẫn chỉ một em

Luân Hoán
9.53 PM-24.01.2016

THỬ TRẢ LỜI MỘT TRÙNG HỢP

nói cho mau ta yêu em nhiều lắm
tưởng chừng như có thể phải quyên sinh
nếu một bữa bốc đồng em lạnh mặt
hóa phép ta thành một gã thất tình

lẽ đương nhiên ta không hề sợ vậy
đang mê yêu ai lắm cảm lo gì
nhưng ta đã trốn em vì... tự ái
cái tôi ta quả thật có hơi kỳ

cái tôi ấy làm thành ta ba trợn
và hình như không hân hạnh giống ai
dù có thể em chỉ vì đùa giỡn
mặc cảm chi, ta quyết định đã sai ?

em nhớ chứ, nhớ ra rồi đấy chứ ?
ờ mà không ta chưa trách bao giờ
em đâu biết em vô tình phạm lỗi
chạm tự ái ta từ một điểm nào

từ tự ái ta nhân hoài suy diễn
để thấy rằng em thiếu hẳn niềm tin
ta đã bảo ta già nhanh hơn tuổi
em lâu lâu chợt thắc mắc cố tình

khó cắt nghĩa đồng tình như gian dối
bực trong lòng dù một đứa con trai
phải chi đúng ta bớt đi vài tuổi
hắn đã không sao ngoài tiếng thở dài

xa thì nhớ mất thì buồn đành vậy
nhưng thật phiền vẫn phải soi gương
vốn không khoái giữ bảnh bao mặt mũi
thiếu tự nhiên ta ngậm đắng rẽ đường

chừ em hãnh hiều ra điều hài hước
tâm thường ta có tính toán khi yêu
yêu như vậy em nên mừng khi mất
cái thăng tình chưa thật sự biết yêu

Luân Hoán
5.35 PM-24.01.2016

*

CHUYỆN THỂ MỘT ĐOẠN THU

giờ hy vọng chúng ta còn là bạn
em mong anh cho em hỏi một câu
chắc anh biết rành rành em cảm mến
hà có chi anh lặng lẽ quay đầu ?

em không kể chuyện đau buồn cam chịu
chẳng trách than bị hụt hẫng bất ngờ
qua thăm dò được biết anh buồn khổ
và thật lâu chẳng tình cặp cô nào

sự quen biết giữa chúng ta đậm thắm
thời gian thân đâu chỉ ít trăm ngày
dù kỷ niệm có hoàn toàn vụn vặt
lý do nào anh trốn tránh chia tay ?

chẳng có thể anh thật tình không biết
tình cảm em không kín đáo bao nhiêu

anh không nói em nhìn ra tha thiết
khi gần em anh lộ vụng tình yêu

hờn và buồn chợt giúp em giận ghét
nhờ thời gian bè bạn dần nguôi ngoai
nhưng khi nhớ tên anh lòng nghe nhói
một chút đau kỳ lạ thoáng qua hoài

mừng bạo dạn gọi anh qua điện thoại
gắng坦然 nhiên thăm hỏi chuyện đời thường
anh rồi rít trả lời như sợ hụt
bốn mươi năm xa vẫn đậm hương buồn

cảm ơn anh ít ra còn mền nhớ
một trái tin kề cận một trái tim
dẫu luôn luôn cách qua hai lớp áo
và khoảng không gian tay đủ vói tìm

sao ngỡ ngẩn hôm nay đưa tin nhắn
chắc điện thư dễ gửi điều vu vơ
hay gì nhỉ ? em đùa, em tọc mạch
hình như không, nổi nhớ đến tình cò

hỏi anh vậy nhưng thôi anh đừng gọi
đừng hỏi âm giải đáp thật thành tâm
em biết chắc ít khi anh gian dối
đừng trả lời, để em tự vấn lòng

Luân Hoán
5.51 AM - 24-01-2016

*

NỤ HÔN QUA LỚP GỖ

buồn chùng như sói tóc
đau thương nén ứ hồn
ước gì được khóc giúp
cho người nhẹ lòng hơn

những cuộc tình tuyệt đẹp
thường gian nan khởi đầu
trái tim không lạc nhịp
giàu yêu thương bền lâu

chung đường chưa trọn kiếp
không có nghĩa trước sau
không khiêng tiếp hạnh phúc
khi không cùng thấy nhau

tôi tin trong giọng hát
vẫn thơm mỗi tình đầu
tôi ước mỗi nốt nhạc
giữ tình nghĩa bền lâu

nụ hôn qua lớp gỗ
nồng nàn dạn chùng nhau
tình không hề gãy vỡ
chỉ đi trước theo sau

kính người ở hoa trắng
tiễn người đi hoa vàng
không khóc mà nước mắt
ứa khi nhìn đưa tang

hoa vàng cùng hoa trắng
vốn là lệ lưng dòng

gom từ nhiều khuôn mặt
đưa người về mệnh mông

phù du ư không biết
sống chết là "lẽ thường" ?
tôi riêng luôn đồng dạng
trong rất nhiều đau thương

Luân Hoán
01.07 AM-23.01-2016
(ngâm ngẫu xem trực tiếp đám tang Ông René Angélil,
chồng ca sĩ Celine Dion)

*

CHUYỆN TÌNH

không gian cây lá ngôi nhà
khiêm cung đơn giản hiền hòa xa xưa
vài vết nắng ó đốm mưa
thêm vào chưa lậ thời trưa sớm về

vườn nhà giữ vững bản lề
cảnh chưa xục xịch cận kề đổi thay
giật mình hạc vốc dáng mây
thanh xuân phơi phới em ngày xưa đâu

dấu chân cuộc sống cày sâu
vết đậm vết nhạt phơi màu tháng năm
nụ cười héo hắt từ tâm
ngọt ngào sót chút thanh âm môi buồn

chào em ngỡ đã quên luôn
người thiếu chút nữa chiếu giường với nhau
kém ta hơn mười tuổi đầu
giờ như ngang ngựa trong màu phôi pha

ngỡ ngàng nhận nhau chưa ra
ngượng ngùng em lặng trong xa xót lòng
nghiêng mình trân trọng ta cầm
tay em run rẩy bản thân thoáng qua

nụ cười ta ấm hơi thoa
nụ cười em nhẹ thở ra ghen ngào
âm thanh mỏng mảnh mơ hồ
chợt nghe xôn nổi ước ao mắt nhìn

đã đành tình ở trong tim
khó không tiếc nhớ ảnh hình xa xưa
em buồn ra mặt, ta chưa
nhờ đóng kịch giỏi hay thừa yêu thương

vi vu gió lọt qua vườn
bạc thêm động nắng chiều buồn đứng đứng
cái vui nhường bước cái mừng
tình yêu tình bạn lòng khùng đổi vai

Luân Hoán
6.29 AM-23.01.2016

*

TÌNH THƠM

ta vẫn khoái chờ nghe qua điện thoại
giọng thanh xuân một thuở bén hơi nhau
lưỡi em ngọt lời rung hương gió thoảng
ta vẫn run như thuở mới lần đầu

xa cách mặt ba mươi mùa xuân nhật
tình phôi phai thương nhớ vẫn mang mang
cuối cuộc gọi được nghe qua không khí
môi em hôn vào cánh gió nồng nàn

thật là đẹp, thật tuyệt vời em ạ
gặp mà chỉ mặt mũi ngấm thời gian
ta sợ nét phai tàn trên mỗi đóa
giữ cho nhau thời tim đập rộn ràng

em đừng lấy sao không mong hội ngộ
nhìn bằng lòng nuôi đăm đuối như xưa
ta dấu hẹn vẫn cố tình lánh mặt
yêu đừng thương khỏi ái ngại dư thừa

Luân Hoán
3.21 PM-21.01.2016

*

CON RỪA CỦA TÔI

con rùa đẹp nhất cái mu
vun vun những nét đặc thù chạm riêng
đường vân đều đặn hữu duyên
ai yêu nghệ thuật hẳn ghiền nâng niu

rùa vật linh, tuổi thọ nhiều
người yêu thương nó sớm chiều thành thói
sống dai và hưởng lộc trời
nghiệm từ tôi suốt cả đời chăm nuôi

tháng ngày lưu trú cõi người
tôi mua rùa giả chưng nơi đầu giường
tượng trưng bốn mạng mình luôn
trường tồn cùng những yêu thương tuyệt vời

lạ kỳ rùa trùng hợp tôi
một hôm làm rớt nó rời một chân
lòng buồn bã những băng khuâng
tôi vận vào nó bất thần hay chẳng

mắt chân cuộc sống khó quen
nhìn tôi như khóc thắm năn nỉ gì
rùa ơi ta chẳng phụ mi
vẫn xem là bạn cố tri đây mà

ngày nào tôi cũng sờ qua
mu rùa mấy cái thế là ngủ ngon
tôi còn thì rùa sẽ còn
chúng tôi một cặp đôi son sắt tình

rùa linh tôi cũng rất linh
nhiều khi nổi hứng thành tình bất ngờ
rõ ràng tôi nghiệm làm thơ
khởi từ rùa nổi trên bờ thướt tha

Luân Hoán
5,47 AM- 21-01-2016

*

TIỀN HỒN THẦN KIM QUI

nghe tin cụ mất buồn buồn
một chập mới thấy thương thương cụ bà
hóa ra cụ cũng chết già
không khác gì mấy người ta cõi trần

sức khỏe cụ đã mòn dần
mùa đông chịu đựng hồ sông lạnh lùng
phải chi cụ có chần mùng
một tấm tình đắp thủy chung bên đời

người quan tâm cụ hụt hơi
hội họp thăm viếng rong chơi nước ngoài
giờ đâu nhớ cụ loi ngoi
một mình chống trả quỷ đòi gươm thiêng

mấy kỳ thay người nắm quyền
hiếu lòng, cụ giữ gươm riêng cho mình
kỳ này càng lắm bất minh
cụ hủy diệt kiếm trầm mình chết theo

điềm dữ với thông báo treo
bằng chính mạng sống cụ èo uột dâng
bồng nhiên lòng lắm bâng khuâng
tiếc cụ và thấy ngại ngần vu vơ

chẳng phải cái gì cũng thơ
nhưng thương tiếc cụ làm lơ không đành
vài câu gói sọt tình thành
mừng cụ chuyển kiếp thượng hành bình an

thay kệ cái bọn việt gian
từ từ hủy diệt mưu toan lộng hành

người yêu nước đã chạy nhanh
đại đa số mới trưởng thành lo chơi

chủ quyền của đất nước trôi
theo vận mệnh sắp từ trời thật ư ?
tiếc tôi còn mỗi con cu
đái không kịp ngậm kẻ thù quốc dân
(xin lỗi vãng tục một lần
để tự xỉ vả mình không ra gì)

Luân Hoán
7.21 AM- 20-01-2016

*

THÊM MỘT LẦN CẢM ƠN

hình thức mỗi tác phẩm
đích thực là dung nhan
đứa con của người viết
đã nặng lòng cuu mang

với bàn tay nghệ thuật
phơi phới tâm hồn vàng
anh điểm trang tác phẩm
giàu thêm nét nồng nàn

cuốn sách như thêm sức
với mặt mũi đậm đà
toát ra từ chữ ký
niềm tin yêu thiết tha

xin phép nhiều tác giả
cho tôi thêm một lần
cảm ơn người họa sĩ
luôn đi kèm thơ văn

dẫu nói nhiều hơn nữa
cũng không hết chân tình
tôi tin anh đang thấy
tôi làm thỉnh lim dim

Luân Hoán
9.06 PM- 19-01-2016

*

CON, CHÁU

nhân cháu KevinLeHo gửi ảnh - cảm ơn cháu ngoại

ngày trẻ ta cùng con
chừ già thích chiều cháu
ba con đã lo tròn
gái trai đủ nội ngoại

còn thằng con còn lại
nghiêm cứu game cả ngày
mọi trực trặc "vi tính"
nhờ nó lẹ ra tay

cháu con như là giặc
con cháu như quân thần
có đủ ngoan và nghịch
hạnh phúc mới trọn phần

xa con thường lo lắng
gần con hơi bực mình
gần cháu nghịch phá mấy
cũng thường khen thông minh

rõ ràng đã kỳ thị
cháu hơn con mắt rồi
giản dị mình đang có
đám bạn mới cùng chơi

Luân Hoán
7.16 AM-19.01.2016

*

HỘI AN - 2002

nhiều lần ăn bám Hội An
chưa một lần dám cur mang phố tình
chỉ vịn cổ phố quang vinh
cái tôi tự mãn thành hình đất linh

thật tình tôi không có tin
địa linh nhân kiệt linh tinh bao giờ
con đất nào chẳng ghé vào
bốn chữ vàng ngọc thanh cao thế này

với tôi Hội An là cây
là cỏ là lá xanh vậy bốn mùa
nước sông gió biển luôn thua
lòng dân cư ngụ sớm trưa yêu đời

Hội An sống mãi trong tôi
bởi từng là chỗ chôn nhau tôi và
tập bò tập chạy đều là
dẫm chân xuống đất cỏ hoa thơm này

nước mắt trẻ thơ thấm đầy
nước tiểu nước dãi của ngày trẻ con
đất tiếp thụ những nụ hôn
bất ngờ như vậy nên hồn đất xanh

hồn tôi cũng vậy không đành
dù xa cách mấy vẫn thành Hội An
ai không cho tôi chẳng màng
tự tôi cho phép tôi mang hương này

về thăm chưa được nửa ngày
dù như làn gió thoảng bay vẫn nồng
tôi không khoái đám đèn lồng
hoa hòe đồng điệu Quan Công, rồng châu

tôi mê rêu bám tường vôi
mái ngói cỏ đứng nghinh trời hồn nhiên
mà thôi... tôi đâu có quyền
lam bàn vẽ đẹp, thánh-hiền-mới la

tôi về thăm vội qua loa
đâu hay lòng chợt ngộ ra nhiều điều
điều gì ? thưa vẫn thương yêu
mà có thể viết rất nhiều câu thơ

thơ dở cũng đâu có sao
miễn lấy lòng lót bước cao thấp về
đã có mấy tay chỉnh tề
làm thơ viết nhạc làng xê phố tình

thêm một giọng ca thủy tinh
Hội An quá đủ cho mình hưởng hơi
thật tình buồn mờ mắt tôi
Chùa Cầu lạ mặt ra ngồi đường qua

buồn miệng ăn chén xu xoa
nước đường sao muốn nhả ra mây lần
nghẹn chi cái buồn lằng lằng
bây giờ vẫn thấy còn ngân trong lòng

Hội An ơi kể như xong
từ nay mộ chí người nằm trong ta
còn ta quyết khi thành ma
sẽ làm làn gió bay qua cõi người

Luân Hoán
7.22 AM-15,01,2016

*

LIÊM LẠC HÒA XUÂN QUẢNG NAM

tặng Lê Hân, Lê Tham, Lê Tiên. Lê Chương (LVA), Lê Khôi...và Lê Huýnh

ba năm sống với làng quê
một đời đáng sống dám chề điều gì
đời tôi bầm dập tí ti
ba năm bù đủ khúc thi ca tình

phố thị trôi giạt linh tinh
đi đâu cũng lặn trong mình ảnh quê
làng nội tôi không hề nghèo
đất lành người ở trong veo gió lùa

cỏ lúa xanh đủ bốn mùa
mấy thời chinh chiến cũng chừa làng tôi
con sâu con kiến con ruồi
quanh năm thông thả đùa vui nhẹ nhàng

tre găng thẳng lối ngay hàng
giữ ấm tiếng hát mịn màng ca dao
chim chát quạch chim chào mào
hót thành âm điệu ngọt ngào nông thôn

miếu đình rộng rãi tấm lòng
hương trầm thơm phứt hai dòng sông xanh
dòng nhỏ đầu làng uốn quanh
cuối làng dòng lớn nước hành quân luôn

nhớ xưa khoái tắm ở trường
đôi khi nghịch thả nước luôn vào sông
vậy mà tôi sạch như bong
lòng không gợn chút phập phồng lo chi

không nhất làng cũng thứ nhì
tôi con vườn ruộng phương phi đề huề
nhà ngói sân gạch chỉnh tề
phù du quả thật đi về phù du

xác gò mã khỏi ngồi tù
nhưng đi chỗ khác chơi từ bảy lăm
ruộng rồi nhà cũng đi đong
làng nằm chờ biến thành sân golf và

những gì tôi không nghĩ ra
hình dung không kịp cái đà hóa thân
không còn chỗ ngồi nhíp chân
tôi đâm thù hận, thừa không chỉ buồn

"đời mà !" (hai chữ dễ thương)
tôi học đã thuộc dù vương vấn hoài
hồn quê hồ dễ nhạt phai
chỉ ba năm cuộc đời dài tôi riêng

quá may còn được đoạn phim
xót nước mở ngấm được thêm nhớ nhà
cho dù lẽ mép ba hoa
cách gì tôi cũng thật thà kính thưa

sống là tạm thời chịu thua
và và tiếp tục chịu thua không chùng
biết đâu trở lại vui mừng
không riêng thì hưởng cái chung nước nhà

Luân Hoán
5.57 AM-17.-01-2016

*

ĐÀ NẴNG 2002 (Bài cuối)

bát phở đêm - tôi, Tùng, Bân ⁽¹⁾
một đôi khi cũng dừng chân vỉa hè
ăn bánh ú ngó lăm le
mấy ông phú-lít lè phè bạn dân

phở thường mang nét trầm ngâm
nhiều lần Đồng, Quý ⁽²⁾ bóc đồng rủ rê
chơi vài xì môi tê tê
nhìn đời thấy đủ bốn bề toàn thơ

chúng tôi không là đỉnh cao
chỉ là thảm chở vóc đào tơ bay
đạo đêm nghe gió trên cây
ngâm giùm mấy đoạn bàn tay chưa thành

có lần Sa Mạc, Vương Thanh ⁽³⁾
hùn tiền mua sữa đậu nành uống chơi
uống sữa vì say nụ cười
cô chủ Thành Ký ⁽⁴⁾ tươi vui người Tàu

ngàn đêm xưa qua đã lâu
đạo đêm nay nhớ đâu đâu trong lòng

tưởng lạc đề hóa ra không
vì tôi thật sự trong dòng trôi xưa

phố đèn sáng mấy cũng thua
cái thời đom đóm đong đưa bóng hình
đêm nay tôi chẳng một mình
chị tôi và đám cháu mình thân thương

tôi vui, biết được yêu thương
tôi buồn, bất lực mở đường vui hơn
bài thơ nhếch nhác sắc hồn
viết đưa chân đoạn phim bòn chòn ghi

ngồi xem lại thấy kỳ kỳ
vô duyên con mắt hàng mi chớp hoài
cảm ơn người cũng ghé coi
dù khó đựng tiếng thở dài bên trong

Luân Hoán
9.45 AM - 16-01-2016

1. Châu Văn Tùng, Hoàng Trọng Bản
2. Hà Nguyên Thạch, Đĩnh Hoàng Sa
3. Nguyễn Nho Sa Mạc, VT (tác giả Khu Rừng Mùa Xuân)
4. quán đối diện cổng nhà thờ Con Gà

*

ĐÀ NẴNG 2002 (bài 2)

năm bảy khuôn mặt bạn xưa
vài chỗ lui tới sáng trưa một thời
khu đất từng đặt chân nô
bốn con lần lượt ra đời tại đây

trời thơm đất ấm thế này
bỗng dựng mát sạch tháng ngày bình an

trên thân vẫn lớp da vàng
trong tâm cội rễ tiềm tàng Việt Nam

đâu dè thành đũa con hoang
trở về như khách qua đàng vắng lai
cũng may thấp thoáng áo dài
khi qua trường cũ nhớ vài người xưa

đắng cay chưa đủ dư thừa
giàu thêm chút ít cũng chưa chết người
gắn nhẹ lên môi niềm vui
gặp lại vội vã nụ cười nao nao:

vào Ngọc Anh quán mong chào
chỗ quen chưa lạ vẫn trơ mặt nhìn
đám bạn cũ già theo mình
ngó nhau cười mỉm làm thỉnh cúi đầu

thằng Châu ơi hỡi thằng Châu
sao mày vẫn cứ nhớ lâu quá chừng
thì ra mày chọn chỗ dừng
Đà Nẵng là chỗ lâm chung mày về

mơ thôi nghe cậu nhà quê
sắp chết mà vẫn u mê lạ lùng
xưa đi và yêu tứ tung
chừ thành phố được đóng khung lên hình

vội ghé thăm cõi hiền linh
Cổ Viện Chàm sẽ thành bình địa chăng ?
hồn xưa trong tượng mắng rằng
dù gì cũng giữ nét văn hóa mà

Đà Nẵng lưu dấu gì à ?
mấy cây cầu mấy dáng hoa bên cầu
tôi thị dân phố Hải Châu
khó quên được cái sân ngồi tập trung

nhắc sao hết mới nhớ nhưng
tôi xin tiếp tục lặn lưng riêng mình
ngôi nhà đã bán lạng thình
nhìn tôi như khóc vô tình tôi qua

ngay trước mặt mà quá xa
một thời tôi giọt mưa già mặn môi
thôi đi khuất mắt cho rồi

có gì đâu chuyện cuộc đời tự nhiên
hãy hồn nhiên xin hồn nhiên !

Luân Hoán
7.58 AM- 16-01-2016

*

ĐÀ NẴNG 2002 (bài 1)

thiếu thời tôi nghèo bạn bè
tính tình nhút nhát lẽ phè đã quen
thanh xuân thường giỡn bóng trắng
chia khối thuốc với trụ đèn ngày đêm

bỗng nhiên nhờ "bão nổi lên"
thôi tôi bay khỏi cõi trên thiên đường
18 năm thường trực buồn
chừ về như lén chân run bóng đùa

bị xem "cặn bã dư thừa"
dám đâu hưởng thụ nắng mưa quê tình

chạy lang thang tìm ảnh hình
lướt từng kỷ niệm linh tinh bất ngờ

nhất là nhân dáng phát phơ
của tôi ngày nọ bây giờ còn y
cảnh thành phố có khác đi
thâm niên cư ngụ để chi tôi mù

vẫn nhìn ra chỗ từng ngu
đợi chờ hết buổi em xù chẳng ra
vẫn nhìn ra đoạn ngã ba
con chó cưng bị xe qua ngang mình

vẫn nhìn chỗ được chung hình
trong chòi hót tóc nghinh nghinh nắng trời
cái tôi ơi cái tôi ơi
càng chạy càng gặp khắp nơi tôi và

những cuộc tình thật thiết tha
cho chim cho bướm cho hoa cho cảnh
cho em đang tuổi học hành
cho bè bạn tóc xanh xanh yêu đời

cái tôi ơi cái tôi ơi
mi đã sáu một tuổi rồi nghe chưa
đừng tưởng trẻ như nắng mưa
ngây thơ mà chết vẫn thừa thơ ngây

hãy như là đám bụi bay
trên đường mi chạy ngó đầy lòng thương
niềm vui đang lấp nổi buồn
cầu cho mi được phố phường nhận ra

một thằng của thuở xưa xa
vẫn thờ ơ những ngã ba con đường

bởi mi ăn ở bất lương ?
mai sau sợi khói khó vương cõi này

khói bụi xốn mắt cay cay
thằng em nhắc nhở điều này chuyện kia
nhớ quên quên nhớ bên rìa
lòng tôi lợn cợn tình chia tạ đời

Luân Hoán
6.15 AM- 15.01.2016

*

SÀI GÒN 2002

1.
tôi về thăm lại Sài Gòn
chị tôi hờn mát không còn mắng yêu
ngồi trên bàn chị buồn thiu
đôi mắt chan chứa bao điều hỏi thăm

lặng im tôi đứng trầm ngâm
đốt hương khăn vái thì thầm vu vơ
không còn lòng dạ làm thơ
nhẹ tay phủ bụi bám hờ trên khung

cô em dâu mắt rung rung
tranh phần thương chị lòng khùng của tôi
chị cứng con bé quá trời
dặn đừng ăn hiếp từ hồi mới quen

mười tám năm vẫn ngỡ rằng
hôm qua cùng chị ngồi ăn chung bàn
chị giống hết mẹ dung nhan
mỗi khi nhớ mẹ nhìn sang chị cười

em về chị theo mẹ rồi
gió bay qua cửa như hồi thanh xuân
em buồn không dám rung rung
nên chi lòng nặng quá chùng chị ơi

2.

Sài Gòn chỗ của chị tôi
bây giờ có vẻ khác hồi tám lăm
người dường như bớt sống thắm
dù con đường vẫn bụi lòng âm thanh

rảnh không ra cửa loanh quanh
ghi hình ngó ngán chợt thành nhà quê
thân thương tiếng mẹ bốn bề
không xa lạ cũng chẳng hề quen thân

cả đời cốt cách bình dân
thật khó đóng kịch hanh thông về làng
ghi hình là tha thiết hàn
mình và con đất Việt Nam không rời

dù mai theo đám mây trôi
về phương Bắc Mỹ hết đời cũng nên
Sài Gòn đâu có mất tên
mọi người vẫn gọi, trong tim vẫn thờ

chợt vui vì được ngu ngơ
đi qua đi lại nửa giờ quay phim
ai nhìn chúng tôi cũng tin
mới từ Cẩm Lệ vào tìm bà con

chúng tôi quả thật còn ngon
giữ chưa mất gốc bòn bon, tiêu, chè...
tôi riêng giữ tính lè phè
đi đâu cũng gặp người trên nhún vai

rõ ràng mình thật là oai
khắp trong thiên hạ khó ai giống mình
đó là chưa kể trái tim
vẫn còn rộng mở cung nghinh mọi người

Luân Hoán
7,27 PM - 14.01.2016

*

LIÊN TƯỚNG

gửi anh Minh Ngọc Vương

chưa được gặp Tạ Tôn
thấy ông, đã gặp rồi
một nhân vật tiểu thuyết
xuất hiện ở ngoài đời

có thể qua dung mạo
râu tóc đẹp ngút trời
đã giúp tôi liên tưởng
trong phút ngồi không chơi

dù không là tứ đại
Pháp Vương Minh Giáo nào
trông vẫn rất thần thái
một Sư Vương Kim Mao

mong rằng ông dùng bút
vách núi khắc thành thơ
hơn được Thành Côn giả
tiếp tục bước giang hồ

đừng theo Hân Tô Tô
cứ giữ Ý Thiên đao
mài bén thành ngọn bút
vẽ người thành ca dao

không cần chém ai cả
mật thất nào giam lòng
hãy ăn chơi thong thả
sống trọn đời thong dong

thôi tôi không viết nữa
nhìn hình ngâm nghĩ chơi
tôi ông chưa quen biết
xin bỏ lỗi phút vui

ơi hắc mao sư đệ
(vì nhỏ tuổi hơn tôi)
nhưng lớn hơn bụi bặm
qua hình biết chịu chơi!

Luân Hoán
5.30 AM - 14-01-2016

*

KHAI THÊM GIÁC MƠ TÔI

trong mộng寐 gặp nhiều người
sao không thấy bóng nụ cười tiêu thụ
ngại kể chuyện ngắm cánh đùi
vòng mộng hay chỗ chết người phải không ?

thưa rằng quả có nhiều lần
tôi gặp cả đám mỹ nhân tuyệt vời
và hình như tôi khai rồi
nếu cần, nhắc lại chút chơi bây giờ:

"đêm nào tôi ngủ cũng mơ
không mơ chắc chắn xác xơ bình thường
mơ em nằm ngủ ở truồng
hai bàn chân khép phần hương lụa là..." (1)

mơ sông tâm bậy vậy mà
lòng thanh thoát đã bay qua nhiều người
vài em dễ tính mỉm cười
mấy chị nhan sắc từng vùi dập tôi

trẻ môi xì háy đã đòi
thơ là người, hấn quả tòi hơn ai
nói chi kể mộng trả bài
(giống như nhiều chị viết hoài), tiêu ngay

mộng liền với mị vẫn quay
tôi trong hạnh phúc loay hoay mơ hoài
ai không mơ chòm tóc dài
ai không mơ nụng lỗ tai đeo vòng

mơ chưa đủ, còn vẽ sông
vẽ đồi vẽ núi vẽ không ra hình
tôi khai ít, vì thật tình
muốn giữ chút ít thưởng mình hưởng riêng

kho tình tôi không vô biên
và luôn nhờ những ngẫu nhiên bất ngờ
cảm ơn đời sống có thơ
cho tôi cất giữ những mơ mộng tình

Luân Hoán
4.46 AM-14.01.2016
(1) Mơ (trong tập Cỏ Hoa Gối Đầu

*

TRÂN TRỌNG HAI CHỮ CẢM ƠN

năm ngoài sinh nhật mỗi ngày
bây giờ sinh nhật từng giây mỗi giờ
tôi đang trở lại ngây thơ
mút những viên kẹo ngọt ngào tình thân

bè bạn anh chị xa gần
gói tình trong chữ ân cần gửi cho

rượu trà bánh hoa thơm tho
bằng tình giao cảm văn thơ nhẹ nhàng

quá vui mạn phép viết càn
ít câu thâm tạ vôi vàng giống thơ
hạnh phúc không ở trời cao
từ lòng tương kính xã giao hằng ngày

nói nhiều sợ loãng gió mây
tôi gom lòng trộn vào đầy nét hoa
Cảm Ơn giản dị thật thà
mong anh chị nhận lại quà của tôi

kẻ như tôi cắt bánh rồi
chia đều hương vị cuộc đời cho nhau
không phải tôi vui lần đầu
chắc cũng không cuối, nhưng màu nhiệm thay

ngày mừng tuổi tôi năm nay
vô cùng ấm áp và đầy bình an
chúng ta toàn là bạn vàng

Luân Hoán
5.54AM-11.01-2016

*

NGÀY ĐẦU TUỔI MỚI

hôm nay tròn trịa bảy lăm
thẳng lưng nhõm khỏi chỗ nằm đêm qua
nệm ra còn ngát thịt da
đâu có kỳ thị trẻ già chi đâu

vẫn động tác quen vuốt đầu
nấn cái mũi tẹt rờ râu nhẹ nhàng
thong thong tay vén cửa màn
bên ngoài mưa nhẹ nhịp nhàng hòa vui

rõ ràng là chúng đang cười
chào tôi thức dậy cũng tươi rói tình
mặc dù ngoài mặt làm tỉnh
nhưng trong tôi hát khúc linh hiển chào

tôi vừa thong thả bước vô
ngày đầu tuổi mới tự hào ghê chưa
lòng tôi không phải tay vừa
ngồi xuống tí tắc gõ bừa ra thơ

mừng mình tuổi tạm hơi cao
mọi thứ thấp xuống chẳng sao, chuyện thường
khi hôm bài trả cũng sông
không quên không vấp chữ thương yêu nào

cái thằng bạn áp huyết cao
lui chân trước ngọn thơ tào lao vui
còn thằng bạn hay hại người
ung ung gì đó còn lười chưa thăm

hôm nay mừng tạm bảy lăm
sang năm mừng tiếp có không khỏi cần
giữ khư khư một cái tâm
hiền lành là sống trăm năm dễ dàng

ngọn đèn không thấp vẫn chong
mắc chi vội thổi ngọn lòng tắt đi
mời em cùng dự xuân thì
năm bảy lăm tuổi của thi ca tình

Luân Hoán
6.45PM. 10-01-2016

XIN NHẬN NHỮNG LỜI CHÚC

gởi quý bạn Hương Xưa

đa số điều bạn chúc
sức khỏe là ưu tiên
không có ai vui chúc
tôi còn được đẹp duyên

tuổi già khổ là vậy
muốn yêu không dễ dàng
dù được em cấp phép
chính mình tự đầu hàng

sức khỏe tối cần thiết
nhưng thật khó giữ gìn
dù tận tâm bảo quản
cũng hao hụt vô tình

làm sao tránh phung phí
những bốc đồng bất ngờ
nể bè bạn quá chén
chiều em út tình cờ

sống không nên thủ thế
chẳng xả láng vô duyên
xin nhận mọi lời chúc
để được thành bạn hiền

quí anh chị yên trí
tôi đảm tính hản rồi

sống chuỗi ngày bonus
tôi biết giữ nụ cười

Luân Hoán
1.02 PM- 10.01.2016

*

3 GIỜ 40 NGÀY 10-01-2016
NHẬN THIỆP MỪNG NGÀY SINH 75
Từ CHÂU NGỌC BÍCH (Bà HỒ ĐÌNH NGHIÊM)

dĩ nhiên là cảm ơn
cô em, người vợ bạn
cũng là người chí thân
nhận vợ tôi vai chị

tôi tạm giữ vai anh
nhưng chồng em khả úy
hậu sinh rất ngon lành
trong nghề chơi chữ nghĩa

trong hai ngày vừa qua
cố tìm đoạn ghi ảnh
Đình Cường, Lý và tôi
cùng em dạo phố cũ ⁽¹⁾

tiếc, tìm mãi không ra
cụt hứng khoe tình bạn
bà chị Lý của em
luôn miệng khen em trẻ

khen em lúc gần đây
hoa tay đã phát tiết

với chất liệu hàng ngày
em tạo hình rất tới

Lý và em giống nhau
một thời cùng nhàn rồi
việc nhà không đụng tay
bỗng nhờ đời cứu rồi !

thôi như vậy cũng vui
thờ hai ông bê bối
cũng lại gần tính nhau
ba hoa nhưng phật đất

cảm ơn, xin phép em
chung thiệp cho bạn xem
cùng hưởng bánh em vẽ
tôi vui được đề tên

Luân Hoán
4.05 AM - 10-01-2016
(1) Vieux Montreal

DỌN ĐƯỜNG NGÀY MAI VÀO 75

"Tám Lăm" đến được xứ người
thanh nhàn trở lại ta cười hồn nhiên
bắt tay nói lại cái duyên
ăn chút bánh ngọt mừng niên tuổi mình

năm nay cũng không làm thính
gọi là cho có tạ tình sống lâu
cái bánh nhỏ nhỏ đặt rồi
mai đem về chụp ảnh chơi bình thường

bây chừ đi trước vài đường
lục bát dỏm nhất lót giường tối nay
cho mình ít phút phây phây
khỏi uống thuốc ngủ cũng say với tình

2.

có năm sinh nhật một mình
vợ con bận rộn mưu sinh ra ngoài
đúng ngày chẳng lẽ nằm dài
ngồi dậy ngúy ngoáy trở tài làm thơ

bày thêm ra trò dật dờ
đặt máy quay lại họa đồ trẻ con
tay vuốt tóc em chưa mồn
cầm bút dò dẫm bén hồn chữ đi

thơ thần đâu đáng kể gì
cái lòng đã khoái chuyện chi cũng liêu
thường quen bày đặt lẩm chiêu
trò này cũng lạ chưa nhiều người chơi

3.

năm nay có giảm yêu đời
vì sức khỏe xuống gần nơi sẽ nằm
gắng mừng cái tuổi bảy lăm
mở đường về lối tròn trăm từ từ

cõi âm quân số thặng dư
vừa gọi một đám tay cù về xong
diêm vương chắc chưa phải lòng
một tên chỉ biết lòng vòng ham chơi

bè bạn em gái yêu ơi
ta xin trân trọng kính mời nâng ly
đừng hỏi chúng ta uống gì
rượu trà thơ chẳng dễ bì hư không

Luân Hoán
4.01 PM - 09-01-2016

*

BUỒN VUI CÙNG VỚI VUI BUỒN

bạn tôi vừa mất hôm qua
ngày mai sinh nhật tôi già bảy lăm
hôm nay định đóng cửa năm
giữ an tồn mạng thêm năm tuổi đời

ra ngoài nhớ đụng con ruồi
chiếc xe chi đó, chết người, bót vui
lòng đang thốn thức ngậm ngùi
không nhìn được mặt, nụ cười bạn xưa

vậy mà cũng giỡn, chịu thua
ơi tôi đang khóc đang đùa cùng nhau
giận mình quên lửng đi đưa
Hồ Đình Nghiêm sang tiễn ông vua sắc màu (1)

anh Dương Nghiễm Mậu qua không ?
bạn cột chèo bạn ngồi đồng văn thơ
tuy rằng tôi đang dật dờ
ai ghé nhìn bạn tôi nhờ ngắm luôn

khuôn mặt hiền đã biết buồn
dù thêm thiệp chúc tôi trường thọ dai
ngày hôm kia và ngày mai
làm sao tôi chẳng nhớ hoài tử sinh

Luân Hoán
7.17 AM - 09.10.2016
(1) nhà văn HĐN, em chị Nhung, vợ Đình Cường

*

(chưa chọn được đề bài này)

bạn chết vội làm thơ
đúng là một xúc phạm
nhưng làm chi bây giờ
người tôi chao đảo quá

chẳng biết đang thế nào
Đình Cường ơi Đình Cường !
người bạn thật dễ thương

dễ thương
dễ thương quá
tự nhiên tôi quá buồn
so vai như lá héo
bạn đi như thế nào
hắn đau nhức nhiều lắm

qua ảnh thấy xanh xao
bạn bên này định ghé
vậy là chưa kịp chào
ngỡ như tin thất thiệt

đang sửa bản layout
định gọi xin mẫu mới
bìa sách bạn từng làm
lần này tôi hết đợi

hết réo qua viễn thông
hết nghe bạn hứa chắc
tôi hụt hơi bất ngờ
hồi hả gọi Song Thao
Hồ Đình Nghiêm, Lưu Nguyễn
chia bớt nỗi nghẹn ngào
chợt đến như không thật
chợt buồn như giả vờ

Đình Cường ơi Đình Cường
người bạn ít lộ buồn
khuôn mặt luôn bình thản
lạc quan giàu yêu thương
đi đứng thật mực thước
luôn xem bạn như vàng

nói nhiều mà làm chi
bạn đi, ừ đã đi
tôi thật chưa dám gọi
thăm chị, cháu, nói gì
lẩn thẩn bật diêm đốt
nhìn khói hương bay đi
gõ mấy chữ trấn an
lòng dạ đâu thơ thẩn
tôi vượt mặt tôi hai lần
như đang vượt mặt bạn
ô hô đi thanh nhàn
hồi ông anh, bạn vàng !

Luân Hoán
10.44 AM- 08.01-2016

*

ÁNH SÁNG MẶT GIƯỜNG

ngồi giáp mặt cùng cửa gương
chong đèn bóng ngã xuống giường sau lưng
nơi em ngủ thẳng tay chân
cái mền lệch quá nửa chùng vóc hoa

thật tình cò ta xoay qua
bóng mình nhúc nhích ngỡ là thân em
đèn bàn hạ thấp xuống thêm
sợ ánh sáng chói giấc em bớt nồng

trước khi cho thánh thể nằm
em kéo màn cửa niêm phong đồng hồ
em ngại tia sáng chói vào
làm hồng mắt giấc ngủ mơ bình thường

vậy mà em thật dễ thương
giữa khuya sáng sớm ta thường vẫn vờ
bật đèn viết vội vu vờ
em cụ cựa nhẹ giả lơ không phiền

biết em đang gắng nằm yên
thẳng người ta chần màn hình bớt soi
đồng thời nghe ngóng thử coi
em thử đều giấc hẳn hoi hay không

dùng con sư tử nhồi bông
thay ta nằm lấp khoảng không mặt giường
mai này nhớ mắt ta luôn
cũng quen thiếu những hơi luôn thân thương

chẳng khi mô gặp em buồn
dù em nằm ngó vách tường bóng ta
chỉ cần một thoáng thở ra
ta tắt ánh sáng ngã qua em liền

oi tình quả thật vô biên
thương ta em tập nằm thiền đã quen
từng đêm lặp lại từng đêm
thay thơ xin tạ ơn em cả đời

Luân Hoán
6.45 AM- 08.01.2016

*

LUNG ONG DÁNG LỤA XA RỒI

bỗng nhiên thềm mặc áo dài
chạy mượn con bạn điện vài ngày chơi
lung ong dáng lụa xa rồi
soi gương tiếc nhớ tuổi đời thanh xuân

ngày xưa nhan sắc có chùng
thời gian ăn bớt những lừng lẫy xưa
thở dài cũng thua nắng mưa
áo com vốn cũng về hùa phá hôi

áo mượn mặc vào thử rồi
chẳng lẽ chỉ ngắm bóng đời trong gương
theo anh mặc cỡ ra đường
ngồi trên xe mãi khiên nhường thôi sao ?

anh đề nghị thử làm "sao
miệt vườn" thả bộ bước vào công viên

vừa đi vừa cố làm duyên
nghĩ mặc đồ bính tự nhiên rồi lòng

đi như đi chợ lòng vòng
gió bay theo gheo phập phồng lẳng lơ
anh ghi hình thay làm thơ
tôi về làm thịt nai "tơ" không chừng !

Luân Hoán
4.45 AM-07.01.2016

*

TĨNH ĐỘNG

(đề ảnh từ facebook Đỗ Duy Ngọc)

tĩnh vật luôn luôn động
động vì nhiếp ảnh gia
động vì người họa sĩ
cùng vật mở lòng ra

hãy nhìn sâu ngọn nến
ánh sáng thật lung linh
thân sáp oằn sức nóng
lún dần đời dằng tình

hãy nhìn đầy trang sách
chữ nằm đợi mắt ai
kiến thức cùng tâm sự
đang hóng mặt ra ngoài

mắt tôi đang rất động
bàn tay còn động hơn
nhưng lòng tôi đủ tĩnh
vu vơ hiểu chập chờn

tĩnh động luôn cùng sống
cùng tha thiết đồng hành
nhìn khắp các góc cạnh
có tôi trong bức tranh

Luân Hoán
4.53 AM- 06.01.2016

*

HỒN SEN

(đề ảnh Dương Quốc Định, từ đề nghị của FB Ngọc Quỳnh)

1.
quốc hồn quốc túy Việt Nam ta
luôn tượng trưng bằng những lá hoa
trúc tre một thuở xanh hồn nước
sen đào mai cúc ngát hương nhà

nghệ thuật tuyệt hơn đến với sen
mỗi người riêng một cách nói năng
văn tự âm thanh cùng hình ảnh
thỏa thích ngợi ca thật công bằng

khởi tự ca dao sen đã thơm
thế kỷ nối nhau hoa lá đơm
trong bùn u uẩn buồn man mác
ngọc của đất trời ngọc của tâm

sen bót quý đi nếu thiếu người
không cần mỹ nữ hoặc hoa khôi
bàn tay trên chiếc đò đưa đẩy
đủ dậy hương sen bốn hướng trời

nhưng ý tình thơm sẽ tuyệt hơn
nếu sen chen chúc cùng mỹ nhân

vọc nước ngóng mây đùa với bóng
dịu dàng tay ngọc rửa hồng chân

tôi đã thả thơ khá nhiều lần
những vần những điệu thật băng khuâng
thật tình chưa mở lòng riêng được
thơ chẳng theo tình nở ngát bông

niếp ảnh tài hoa thay chúng tôi
yêu sen không thể thiếu yêu người
và người đẹp nhất không ai khác
là những sắc nhan thật tuyệt vời

2.

cởi bỏ xiêm y đến với sen
em là hoa nở tỏa hương trắng
mờ mờ ảo ảo mây trong khói
em tượng hình trong dáng chị hằng

tay đỡ tóc cao má sáng lên
mặt nghiêng thanh thoát về một bên
mắt nhìn hướng đến nụ chưa nở
một nụ sen và hai nụ em

tạ ánh sáng soi ấm nhũ hoa
vun đầy thanh tú nét mượt mà
trũng sâu lá đậy tình e ấp

thánh thiện xua tan những tâm tà
không dám vẽ vờ kiêu tả chân
ngắt ra đôi chút lòng băng khuâng
ngắm sen tuyệt hảo bên em đẹp

tôi thấy lòng tôi đang có rằm

xin lỗi mỹ nhân xin lỗi thơ
tạ người chụp ảnh tạ hư vô
cuộc đời tồn tại nhờ nhân ảnh
cùng thưởng ngoạn riêng thật bất ngờ

Luân Hoán
8.05 AM- 05.01.2016

*

LIÊN CÁNH

(đề ảnh từ facebook Nhan Phan)

cuộc sống tuyệt vời nhờ đủ đôi
âm dương vũ trụ định từ trời
liền cành cây lá vươn mình sống
có cặp muôn loài em có tôi

đôi vệt tung mình vút cánh bay
gió vây thân bọc bởi ngàn mây
cánh nương theo cánh cùng che chở
cả hai như một theo tháng ngày

mở ngậm đầu nghiêng mắt dõi trông
bờm đầu lông xếp ngã song song
thân mình như giáp một đường kẻ
xeo xéo vòng cung liền một dòng

tổng thể tình nhân như đóa hoa
gió không lực cản mây nhạt nhòa
bầu trời cao rộng như lòng tổ
vũ trụ thiên nhiên đã là nhà

đạt tới hài hoà khắng khít nhau
trong lòng hẳn phải đủ chiều sâu
thương yêu hiểu biết cùng thông cảm
một cách tự nhiên rất nhiệm màu

tôi với em yêu đã bao năm
như chim như cá mãi mặn nồng
ước gì được chết cùng một lúc
hạnh phúc chung về một cõi không

Luân Hoán
11.27 AM-05.01.2016

*

THĂM BẠN QUA NHÂN ẢNH
(đề ảnh từ facebook Ba Vân)

ba lão trượng phu ngụ quê nhà
trông qua vẫn lộng nét hào hoa
tuổi đời chưa thể đê ai chúí
trước chặng đường về còn khá xa

lẩn thẩn soi dung mạo từng người
thiệt tình không thể giấu niềm vui
cả ba na ná như ta vậy
già chút xíu chơi cho ấm đời

bìa trái vẫn là một Hồ Luân ?
bao che ta thưở lỡ nằm chung
với em mười sáu mê thơ sớm
ta dẫn đi rong đến đường cùng

ngồi giữa không ai xa lạ tên
chàng không khăn gói cũng lênh đênh
gói đàn theo nước trôi quên đậ
ngoài một phương Nam với một em

bạn thứ ba là ông chưa già
nuôi râu hẵn để cạ nụ hoa

như ta tinh nghịch thường lưu giữ
một chút hương tình thơm thiết tha

ta nói thật tình chẳng giấu chi
đều già ? không đúng, chỉ hơi suy
bạn bè chẳng ảnh hưởng gì cho mấy
cùng lắm bớt đi một vài ly

mừng bạn mừng ta vẫn yêu đời
không yêu đâu chụp ảnh khơi khơi
như tuồng Mạc Phụ hơi buồn đấy
hay bởi mắt nhìn ta dờ hơi ?

Luân Hoán
12.19 PM- 05.01.2016

THĂM NGÔI NHÀ CỦA NHÀ THƠ (đề ảnh từ facebook Hồ Ngọc Ngữ)

không biết địa danh con đất này
không hay vườn mọc bao nhiêu cây
cỏ hoa mấy loại chen thân sống
mưa nắng mấy mùa đến thăm đây

mái ngói tường xây quét nước vôi
rào cao cổng gạch cửa sắt phơi
thời gian giữa nhẵn hơi người đến
rõ mặt lối vào mở sẵn mời

tôi đến hôm nay bằng mắt vui
đứng ngoài cổng lén nghe hơi người
ngâm thơ nhẹ nhẹ triền miên thờ
tình âm dần lên bốn góc trời

nhìn dấu mỹ nhân tìm thi nhân
không hẳn ẩm áp gót bàn chân

nhưng nghe cây lá còn rung động
hiểu được lòng ai đã nợ nần

tay ủ thơ này giàu tài hoa
mỗi dòng chữ nặng những thiết tha
nỗi buồn nỗi nhớ như sò được
dù vãi vào vùng gió bao la

đứng lặng đi quanh chỉ một hồi
buồn tình lững thững trở về thôi
nhà thơ không tiếp người lang bạt
gió lạc đường bay lẫn thân cười

Luân Hoán
6.09 AM- 05.01.2016

*

HẠNH PHÚC QUANH TA
(đề ảnh từ facebook Lê Ký Thương)

bác phu xe này trông quen quen
dáng vẻ như là một nhà văn
nhìn lui ngó tới là thi sĩ
ủa lạ, phải là họa sĩ... chẳng ?

điều thuốc trên tay khói bốc hơi
bay lên nụng nhẹ vành nón cời
hình như trên nón bài thơ mới
và nét vẽ lên cả cuộc đời

trông bác hiền khô mím mím cười
hương thừa trí thức chấn con người
mũi cao má thẳng còn ngon lắm
đủ để yêu chơi vài ba người

áo diện theo quần màu quê hương
sáng tươi không bợn chút phiền buồn
cần lao không hẳn là vất vả
lòng biết yêu đời chơi tới luôn

sạch sẽ cặp chân diện sandal
toàn bộ gió ngoài thật ngon lành
cái xe cũng bánh như ông chủ
chuẩn bị khai chân cuộc viễn hành

thú thật tôi ngờ bác phu xe
giỡn chơi cho giống sắp hành nghề
mượn xe ai đó mà chụp ảnh
một cách vẽ tranh cũng rất phê

cuộc sống buồn vui vụn cảnh tình
người người chen chúc cùng mưu sinh
ước chi tất cả đều hạnh phúc
như bác phu xe ở trong hình !

Luân Hoán
10.22 AM- 05.01.2016

*

GIỌNG GÁY QUÊ HƯƠNG
(đề thơ từ facebook binhcanada binhcanada)

cu cườm cu đất cũng là cu
giọng gáy trầm buồn tự thiên thu
không hiểu từ đâu âm thanh ấy
u uẩn man man lời mẹ ru

giọng gáy như là tiếng quê hương
tình trời tình đất đắm nhớ thương
bồng trầm vang vọng niềm thao thức
gói ghém điệu ngân của ruộng vườn

cõi tạm bơ vơ rước chim về
mong rằng nghe gáy đỡ nhớ quê
ngờ đâu giọng thổ buồn như khóc
bấm bụng cho đi nổi nảo nề

chia biệt chim liền mười bốn năm
bây giờ mới có dịp nhìn thăm
qua hình ảnh chụp đưa lên mạng
chim vẫn giữ nguyên dáng triết nhân

mười chín tuổi rồi có ít đâu
con chim chân chất chẳng ưu sầu
riêng ta thao thức linh tinh chuyện
buồn thật vu vơ chẳng đui đầu

Luân Hoán
8.53 PM-04.01.2016

*

NHỚ VỀ MỘT CHỖ SỐNG LÂU NĂM
(đề ảnh từ facebook Đông Hàng)

chỗ ở tôi xưa, nay chuyển mình
"phồn hoa giả tạo" hết lung linh
dán bùa độc đảng: phồn hoa thật
ít nhất hiện trên những tấm hình

Đà Nẵng tôi xưa giờ thế này
nhà cao đường rộng đêm như ngày
đèn soi thay nắng, đời đang sáng
góc tối mơ hồ đọng lá cây

phố xá thênh thang lóa mặt hàng
tây tàu giày dép nổi như đàn

tiếng Anh tiếng Pháp chen môi hót
làm nhẹ nhàng dần giọng Quảng Nam

đã hết du côn vắng ăn mày
may ra còn được một vài tay
đại gia phương bắc vào lập nghiệp
cộng tác cùng đôi móng cướp ngày

thành phố vùng lên mở mang cầu
một dòng sông ngăn chợt chen nhau
cầu quay khép mở theo tàu chạy
cầu lửa phun chơi dưới dạng rồng

nghe nói không lâu dưới đáy sông
métro rộng sẽ lưu thông
quận 3 giờ đã là thành phố
đại lộ thênh thang Phạm Văn Đồng

người ký văn thư nhượng chủ quyền
phố tàu nướng bóng đã làm duyên
quán ăn tụ điểm ăn chơi lớn
lập sẵn pháo đài, chuyện dĩ nhiên

xin sửa sớm cho mặt lê đường
phẳng bằng sẽ tạo nét dễ thương
người tàu tiếp quản không lo vấp
giữ sức bành thêm về Nam phương

Đà Nẵng vang danh nhất nước rồi
sao tôi lạc hậu thấy không vui
hóa ra thật sự tôi mất gốc
thỉnh thoảng xì ra nổi ngậm ngùi

Luân Hoán
10.32 AM-04.01-2016

*

HÀNH TRÌNH NỮ SINH ĐẾN NHÀ VĂN

(đề ảnh từ facebook Thanh Đăng)

con nhỏ thơ ngây đến lạ lùng
cao ngồng đến vậy vẫn quen chân
vừa đi vừa nhảy như con sóc
suốt cả giờ chơi dạo khắp sân

trường rộng cây xanh chẳng có nhiều
không thềm trốn nắng dáng kiêu kiêu
áo bay cùng tóc miên man hát
khúc nhạc chi đâu... đã biết yêu ?

rắn mắt một cây chọc bạn bè
áo dài vạt buộc khéo tay che
bạn đi dính lại cười khúc khích
vậy mà ai gọi thính tai nghe

bạn mách, nhỏ này giỏi môn văn
thuyết trình xuôi miệng viết tay quen
đề tài tình đất tình đời sống
rất khoái chan lòng lên ánh trăng

thế đó nên chi sớm dật dờ
ngây thơ nên bạo dạn làm thơ
núm cau trên ngực nhờ thi tứ
lấp ló vùng lên thật bất ngờ

và chỉ vài năm đứng giảng bài
thơ đơm thành tập ngõ gương soi
lòng cô giáo nhỏ yêu vớ vẩn
để lộ sợi tình chẳng ngán ai

từ thơ có trốn bước sang văn
chuyện mình, hư cấu đắp chung chăn

dựng lên nhân vật xây thành truyện
đừng tưởng giỡn chơi lập danh thành

và ánh trăng thơm thời nữ sinh
vẫn cùng ngòi bút sáng lung linh
có điều lòng xót buồn chi đó
trăng thành Khuyết Nguyệt thao thức tình

tác phẩm vốn là chuyện trái tim
một đời cây bút gắng công tìm
thiện chân tô vẽ cho hơi thở
cuộc sống bừng xanh những nỗi niềm

con nhỏ thơ ngây nổi tiếng rồi
biết còn khờ khạo nữa hay thôi
đôi khi còn thấy thơ nghịch gợn
giỡn mặt vô tư với mọi người

Luân Hoán
4.57 PM- 04.01.2016

NÉT HOA

(đề ảnh từ facebook Thụy Vân)

mẹ chẳng điệu đà nhan sắc đâu
chỉ vì trời bắt mẹ đẹp thôi
sắc nhan không những từ nhan sắc
còn chứa trong tim đựng trong đầu

buổi sáng đẹp nhờ mẹ chìn chu
tóc thơm không để gió bay mù
trưa trời đổ nắng cần tươi tắn
tối ướp hương vào áng cổ thư

mẹ biết thời gian có dấu chân
bước đi lưu mãi nét phong trần

làm sao yên bụng cho năm tháng
dầm nát sắc tài của mỹ nhân ?

còn thở nghĩa là còn sống vui
góp cho vạn vật thắm môi cười
mẹ thơm trời đất thơm cùng mẹ
nên vẫn nghiêm trang góp ý lời

không đẹp dễ gì nói ai nghe
ngôn từ hương sắc dễ so le
mẹ nuôi hai thứ liền một mối
bày biện đàng hoàng chẳng phải khoe...

được đọc bất ngờ mấy ý hay
ngắm người một thuở ở trên mây
làm tiên chán quá bung mình xuống
cõi đất Hội An khép cánh bay

tôi mượn tạm lời lẫn ý luôn
thong dong mấy đoạn thắm cải lương
hồ đồ cam nhận, không ngưng gõ
mong tặng cuộc đời trang sắc hương

Luân Hoán
5.35 AM- 04.01.2016
những chữ dùng của Thụy Vân:
điệu đà, chín chu, tươi tắn

*

MỮ ĐỘI TÌNH THƠ
(đề ảnh từ facebook Ngọc Nguyễn)

người từ trang mạng xã hội ra
không nét đài trang chẳng thướt tha

với chỉ phần ba khuôn mặt ngọc
môi thắm lộ thơm dải răng ngà

mũi ngã theo cằm má sáng tươi
nhìn qua tôi biết người đang vui
sắc nhan không lộ qua đôi mắt
lộng lẫy khiêm cung môi hé cười

càng tuyệt vời hơn chiếc mũ ôm
tôn vinh trọn vẹn áng dung nhan
tôi ngỡ như thể vùng mây đọng
che bớt tinh khôi của nữ hoàng

Rudsak, Mackage hay hiệu chi ?
hàng nào người đội cũng xuân thì
tôi nhìn như thể Canada Goose,
Moose Knuckle thật nhu mì ⁽¹⁾

đoán ầu hồ đồ lệch cả thơ
không chừng Parajumpers
mà thôi, áo mũ người như đã
liền mạch chữ tôi thật dật dờ

áo mũ người hơi giống áo tôi
dĩ nhiên không phải là cặp đôi
tôi mang cái kéo trên tay áo ⁽²⁾
tuổi nặng nên chi kéo lộn đầu

trùm mũ người đi trong tuyết bay
gió chia vài hạt đọng không hay
bàn tay bấm máy nuôi hình ảnh
linh động muôn năm nét đẹp bày

Luân Hoán

7.53 PM- 03-01-2016

(1) tên một số áo ấm hàng hiệu đặc tiền đang thịnh hành

(2) hình giống cái kéo ngược là logo của Moose Knuckle

*

BỘT TRẮNG LÒNG XOAY THEO CỐI XAY

(đề ảnh từ facebook Hạnh Đàm)

lòng mái nhà ngang giàu tuổi đời (1)
vui mừng gặp lại đóa hoa tươi
người vui từ thuở còn con gái
từ thuở môi thơm bánh mứt cười

thuở ấy người là con bé con
bum bê tóc biếc mắt no tròn
chân tay như thể con lật đật
nghịch phá lung tung chẳng sợ đòn

con bé lạ kỳ mê cối xay
không ai sai biểu cũng động tay
khi bên cối đá ngâm thau gạo
phụ mẹ đưa đều những vòng xoay

bột trắng nước trong nhuyễn mịn màng
tay xay tay múc đồ nhẹ nhàng
đá nằm trên đá vô tư động
chẳng tiếc thương chi những hạt vàng

ngày tháng dừng dừng mang tuổi hoa
của người thực nữ đầy trôi qua
bao nhiêu chao động trong cuộc sống
thương giữ gìn cho nét mượt mà

được trở về thăm chỗ ấu thơ
sờ cây cột gỗ nhớ vu vơ
ngồi bên cối đá xoay năm tháng
múc gạo tình chan những nghẹn ngào

khuôn mặt trời ban những nét vui
chia cho vật dụng ánh môi cười
áo hoa cà tím thơm như cũ
nắng thấp tình vui cảm tạ đời

Luân Hoán
6.15 PM- 03.01.2016

*

CỔ PHỐ CON ĐƯỜNG TÔI ĐÃ QUA (Đề ảnh từ facebook Nguyễn Thụy Sơn)

góc đứng người thơ tôi chẳng quen
chỉ chừng như có hồn viá chen
trong màu đất đá nằm loang lổ
nghiêng mặt đường xưa những vết hằn

tôi muốn nhờ người lượm giúp tôi
những gì đang níu gót chân vui
dáng hoa lưu nét thời con gái
từng bỏ sau lưng những ngậm ngùi

ai bấm giùm người nét chân dung
giữ thời gian đẹp cùng đứng chung
đến ngàn sau nữa còn sinh động
ảnh tĩnh nhưng chao đảo vô chừng

không nhớ tên đường, đoán cũng sai
lối về trong ba ngã đi dài
dẫn vào Phố cũ tôi từng thờ ?
bèo bọt phù du vẫn có ngai

vâng, ghé tôi ngồi trong phố rêu
chính là lòng dạ vẫn ăn theo
danh xưng con đất giàu năm tháng
mắt cửa, gương xưa vẫn mãi treo

nói dộc kiêu tôi rất thật thà
tuy lòng không chạm khắc ngoài da
tôi yêu đất nước tôi hơn cả
nhưng chọn ở thì đợi sau già

tưởng tượng ngôi mô có dựng bia
chỗ chôn nhau cũ... chắc còn khuya
cái tên mất gốc thừa trôi nổi
thật giả niềm mơ được bám bìa ?

xao xuyên nhớ thương lạc xa đề
người là mỹ nữ dễ gây mê
dòng thơ học thói đời lãng mạn
tạm gác để cho hồn nhớ về

Luân Hoán
7.27 AM- 03.01.2016

*

NGÕ ĐẤT HÀNG RÀO XANH
(Đề ảnh từ facebook Phạm Dạ Thủy)

ngõ đất nào đây quen quá chùng
gắng nhìn may gặp lại dấu chân
chính mình lững thững từng qua lại
lòng đất cát giùm bước băng khuâng

xa lạ gì đâu hàng rào này
ngàn xanh lá kết còn thơm tay
tôi sờ tôi nắm tôi ve vuốt
khi đợi chờ nghe tiếng gót giày

từng muốn được là cánh lá ngoan
khép mình thêm thiếp mộng chung hàng
đợi tay em vói không cần nói
nhí nhảnh lời thơ như nước tràn

tôi ngấm đau buồn em biết không
hàng rào thuận lá chỉ một bông
bên trong hiện diện nhưng xa quá
chẳng biết làm sao để nối lòng

ngó quân hương cau hứa mang giùm
tình tôi qua ngưỡng cửa khiêm cung
em đang chải tóc trong hiên nắng
hay đọc truyện Kiều tập nhớ nhưng ?

sao chẳng dạo ra đúng khắc giờ
tôi đang thao thức níu chân thơ
đi qua đi lại mong được ngã
dưới mắt liếc ngang thật tình cò

chừ đã nhiều năm xa Huế xưa
hàng rào lòng ngõ vẫn như xưa ?
coi kìa ai đứng tỉnh khôì quá
sao chẳng là em, mê thuở xưa ?

dáng đứng người hiền như lá thơm
sao người không ngự phía bên trong
cho tôi mong hột thêm lần nữa
trái tiếp tình lên cõi hư không

buồn cũng không nhiều nhưng xót xa
thất tình như thể mới hôm qua
em lờm một cái rồi tan biến
tưởng mất mà sao chừ vẫn là

Luân Hoán
6.36 AM- 03.01.2016

*

VẮT SỮA ĐỒNG THƠM

(đề ảnh từ face book Lê Văn Hiếu)

hương cỏ trái thơm ánh nắng chiều
trong lòng đồng áng gió hiu hiu
đàn bò sữa đứng trầm ngâm đợi
giờ khắc tay người trở thương yêu

cô chủ nhân vui bước nhẹ nhàng
hai bình sữa vắt nặng tay mang
nghiêng nghiêng ánh mắt chùng thâm tạ
ái ngại trôi theo ngọn gió tan

giữa cõi thiên nhiên thanh thản đời
lùng bùng áo buộc cởi ra phơi
thân thơm hơn cả hương trời đất
vóc ngọc ngà reo giữa đất trời

ngực thắm vun đầy nét thanh xuân
nhũ hoa bắt nắng nở thơm lừng
đỉnh cao sự sống nâng nguồn chữ
thơ chạm cõi tình ngân tiếng rung

cuộc sống giàu từ những giản đơn
quần rộng bên trong khoảng trống không
cỏ hoa người cũng thơm hoa cỏ
dây lỏng treo hương gió bành bồng

đẹp mảnh khăn che tóc úa màu
đây hồ duyên dáng nét thâm sâu
suy tư nhưng nhớ về ai đó
thanh tú mặt thơ sáng nhiệm màu

tôi đã vô tình chợt thấy ra
dấu lòng người mẹ từ xưa xa
nuôi em trong bụng còn lưu giữ
một chấm tròn sâu nở mặn mà

khỏi phải hình dung tưởng tượng chi
từ vòng eo ngộ cõi phương phi
giữ nguồn sinh lực cao ngậy ngất
tụ điểm phân chia lượng xuân thì

thi sĩ như tôi tục tử thôi
thánh hiền loại bỏ đã lâu rồi
làm thơ là nói lời không thể
trái hết lòng không thẹn đất trời

Luân Hoán
5.53 AM - 03-01-2016

*

PHẬN CÒ

(đề ảnh từ trang FB Thi Quỳnh Dung Lê)

mượn nắng chiều soi mặt nước buồn
tôi nhìn chưa rõ nét bi thương
trong tôi phản chiếu trên dòng chảy
hiu hắt tà dãn bóng tịch dương

xoè một cánh che bớt ánh vàng
lờ mờ vóc dáng đời lang thang
triết gia hay chỉ là thi sĩ
tôi sống ăn theo nỗi mơ màng

trời nước bao la bọc ảnh hình
cúi đầu nhìn gọn sóng lung linh
bóng con cá khuất về vô tận
tôi hụt miếng mỗi bước mưu sinh

thượng đế hình như có lỗi lầm
sinh ra vạn vật thiếu từ tâm
phải ăn uống để sinh tồn tạm
giết hại sinh linh vì bản thân

sao chẳng như là đá vô tri
là mây là gió mãi phương phi
sống không ràng buộc không phiền muộn
không vướng thời gian hệ lụy gì

lỡ bị sinh ra một kiếp đời
phận tôi u uất mãi không nguôi
bay lên hạ xuống trên mặt nước
hoa cỏ thơm mình không biết vui

sống để tìm ăn ẩm đạm buồn
may trời cho được biết yêu thương

sinh dòng nói dối thay mình tiếp
bi khúc vô ngôn giữa vô thường

tôi gã triết gia thi sĩ tôi
trầm ngâm ngó sững bóng mây trôi
vân du dưới đáy sông sâu lượn
mà ngỡ bay đầy lòng dạ tôi

Luân Hoán
4,32 AM -03-01-2016

*

VILLE DỌN TUYẾT

gần gần như cuộc hành quân
khác chẳng đẹp giấc ung dung một chiều
địch nằm yên chờ thủ tiêu
quân ta dừng mảnh ra chiều nhịp nhàng

mở đầu thám sát "tham quan"
xem chúng ngại vật trên đàng sẽ đi
xe nào còn cố nằm lì
hú còi vài bận không đi kéo liền

chủ nhân có dịp tiêu tiền
và rất sung sướng có quyền tìm xe.
một chiếc tăng nhỏ ngo ngoe
lên lè đẩy gọn tuyết de xuống đường

vài xe hình dạng dị thường
chiếc gom chiếc đẩy tuyết bùn nằm chung
đá băng khăn gói theo cùng
thành một hàng dọc song song con đường

bấy giờ một kẻ dễ thương
lững thững lội bộ mở đường hành quân
người này nam nữ thất thường
nhưng đều thông thả như tuồng dạo chơi

cỗ xe hút tuyết đến rồi
thân hình như một con voi có vòi
ngẩng lên chúc xuống khoan thai
nghiêng qua đảo lại theo tài điều binh

gã tài nghiêm nghị làm thinh
không chừng nhớ tới người tình, làm thơ
đoàn xe chứa tuyết khù khờ
nối đuôi nhau nhích dật dờ phía sau

tuyết bay thành ngọn trắng phau
từng đông cầm nín theo nhau đối đời
ngắm ra rất giống cảnh người
lên xe "cải tạo" vào nơi chưa tường

nhìn dọn tuyết chợt buồn buồn
câu thơ bá láp càng tâm thường hơn
viết chừng như lấp cô đơn
trong một khoảnh khắc đời chôn sống mình

mọi sự quả thật vô tình
một luồng khí lạnh rùng mình nhìn quanh
mặt đường trở lại an lành
dù nhan nhản bọt tuyết dành đợt sau

Luân Hoán
12.50 AM- 02-01-2016

*

HỮU DUYÊN
(đề ảnh từ Facebook Ngọc Minh Nguyễn)

cháu đang đứng cạnh bạn tôi
chẳng phải vô lễ đùa vui đâu à
ông này là Phật tà tà
một nhân tâm tốt như hoa biết cười

trước đây tôi thường theo Người
mượn đỡ chút ít tiền chơi đá gà
ông chê: "- chú mày đã già
chơi chim đi để mấy bà đỡ lo !" (1)

mượn hoài không được, buồn xo
nhận ông là bạn cũng do trả thù
chẳng dè ông thật khật khừ
cho ngay tôi bớt cái ngu thương người

dĩ nhiên là tôi rất vui
bất chước ông phát tình vui tình buồn
ông có cái túi khác thường
cho hoài không hết tình thương cuộc đời

tôi có trái tim nhỏ thôi
thấy ai cũng muốn mời ngồi vào trong
cháu trai trông rất có lòng
lộ tiền giữa má là không nghèo rồi

gắng luyện tốt tánh chịu chơi
yêu các em trước yêu đời tiếp theo
khoe với cháu tôi thật nghèo
mà thường rủng rỉnh tình đeo bên người

tâm ảnh tôi chụp không tươi
bên ông hí hửng nụ cười... có duyên
tôi mời ông hút thuốc liền
hối lộ tài vậy, hồn nhiên dài dài
hình như tôi chẳng giống ai

Luân Hoán
7.44 AM- 01.01.2016
bài viết đầu tiên sau khi thức dậy ngày Tết 2016-01-01

*

NGÀY ĐẦU NĂM 2016

1.

hôm nay tựa tựa hôm qua
nhưng có tên gọi đậm đà cao sang
ngày tết Dương lịch nông nàn
rượu hoa pháo nổ thế gian đón chào

người đua nhau đếm ngược giờ
người say nhảy múa hát hò hồn nhiên
riêng tôi tĩnh tọa tâm yên
cầm cây bút đợi chờ duyên chữ về

áo quần thơm tất chỉnh tề
tôi tu cái đạo đề huề yêu thương
trời giao bốn mạng tâm thường
luôn trân trọng giữ mùi hương ngọc ngà

năm nay da thịt rỗ hoa
trong lòng cũng đủng đỉnh già theo luôn
nhưng dung nhan đẹp lạ thường
không đọng lớp vầng đau buồn quầng thâm

2.

bói toán dựa theo tuổi Âm
cuộc sống Dương mới trọng tâm làm bằng
mười hai tháng, một tuổi tăng
trưởng thành thêm những lãng nhãng bình thường

mười ngày nữa tôi sương sương
bảy lăm năm một chặng đường ngao du
lên voi xuống chó gần như
không có trong cuộc sống tôi khiêm nhường

cũng không lặn đạn đau buồn
chỉ linh tinh những yêu thương qua ngày
niềm vui tạm tạm đủ đầy
túi lòng mặc mặc luôn xay nhuyễn tình

3.

hôm nay một ngày mới tinh
hai ngàn mười sáu đã nhìn nhận tôi
bật đèn cho phép xài chơi
những năm tháng trọn cuộc đời ưu tiên

đất trời tự tại hồn nhiên
hấp thụ luyệt được bình yên tâm hồn
không pháo đốt tôi say hôn
nụ tình như những miếng ngon ấm lòng

tháng giêng mừng một đầu năm
một ngày như đủ một năm với đời
tiểu sử, lý lịch thêm hơi
một niên mới thật tuyệt vời được ghi

Luân Hoán
00.03 AM- 01-01-2016

Thơ Luân Hoán - 2016
Tháng 2

NGÀY ĐẦU SEMAINE DE RELÂCHE (1) GẶP HẢI ÂU MANG HƯƠNG XUÂN TRỞ VỀ

ngày đầu tuần lễ nghỉ đông
tuyết cùng mưa nhẹ như không có gì
lòng đang trải trên đường đi
nhìn nền trời xám li ti điểm mờ
ngỡ mình bỏ lạc câu thơ
gió mang lên đó phát phơ gợi tình
mưa còn rũ tuyết lung linh
không gian lạnh lạnh giật mình, thì ra
vài con hải âu thướt tha
mang hương xuân trở về nhà hôm nay
tuyệt vời những cặp cánh bay
chừng như còn vướng chút mây giang hồ
trời đang ẩm ướt chợt khô
vạn vật sắp sửa bước vào mùa xuân
những con chim báo tin mừng
Montréal với tôi cùng lâng lâng

ngày đầu nghỉ một tuần đông
tôi thay đứa cháu mừng không đến trường
nhìn quanh người đang chung đường
thấy ai cũng đẹp muốn thương yêu liền
chắc tôi cũng rất có duyên

Luân Hoán

11.59 AM- 29.02-2016

(1) tuần nghỉ mùa đông của học sinh và nhà giáo tại Canada, năm 2016
bắt đầu từ thứ hai 29.02

*

VẬT DỤNG TÔI RIÊNG 1 / 5 - GIẢ CHÂN

sau bước đi cùng gậy
đánh gấn liền đêm ngày
nhịp chân thành hư thực
bóng đời xiên liền ngay
mặt trời vẫn trước mặt
trăng lóit nằm sau lưng
không rằm cũng khuyết nguyệt
cùng tôi ăn ở chung
đã có rồi bút hiệu
chọn thêm biệt hiệu chơi
giả chân hay chân giả
mùi triết học bốc hơi
nặng trĩch như cục đá
cứng ngắc như tường vôi
gắng uồn nắn uyển chuyển
xem như thêm trò chơi

lần đầu thật buốt nhói
hẳn tựa em mất trinh
nâng lên và đặt xuống
cùng thảng thốt rùng mình
em sớm quen hạnh phúc
tôi rề rà hơi lâu
tuy lạng quạng mắc cỡ
cũng phải dìu dắt nhau
lần lửa dòng ngày tháng
nay đã bốn lăm năm
như thay vợ vài lượt
lững thững vượt thặng trầm
lòng buồn không bút tả
gắng coi nhẹ như không
cũng nhờ biết ngó xuống
bao nhiêu người sống thắm
ngượng nghịu thay mắc cỡ
trón xa dần đám đông
tự tin đành nhường bước
tự ti nặng trong lòng
nhiều đêm ngồi lặng ngắm
ứa nước mắt thương em
thua người dung chúng bạn
phải quờ quạng kê bên
thật tình mong nhắm mắt
càng sớm thì càng hay
hữu thể thành tro bụi
chẳng cần là khói mây
vịn từng lời bạn dặn
(Mỹ, Thọ, Minh, Đề, Cường...)
đứng thẳng dù không vững
đi cùng tình yêu thương

lẫn lộn đời chân giả
quen dần đời giả chân
sáng nào không một bận
man mác niềm băng khuâng
làm sao để cắt nghĩa
làm sao tả ngọn nguồn
tâm tư dồn một chữ
gần như vô nghĩa: buồn !

Luân Hoán
5.55 AM-28.02.2016

*

RĂNG

ngày trước chở con trám răng
nay chở con nó khám răng dài dài
răng ọc răng... thật thiện tai !
hư trong miệng cháu nhưc hai ông bà
lẽ nào dám nói ba hoa
nổi đau ruột thịt vốn là đau chung
nhưc răng khó chịu vô cùng
thấy cháu nhăn mặt cong lưng chạy liền
giữ răng là giữ cái duyên
nhất là ở tuổi lão niên ta chừ
già nhanh theo từng răng hư
thiếu hàng tiền đạo kể như thua rồi
môi không hở cũng lạnh thôi
còn nhìn em gắng giữ đời còn răng
nhân sắc dễ mất thặng bằng
các em yêu nhớ chăm răng thơm tình
răng là ngọc chẳng riêng mình

Luân Hoán
10.05 AM-27.02.2016

*

ĐI

hôm qua mưa tuyết đê huê
nhiệt độ chỉ mới cập kê số không
chạng vạng cũng vừa đóng băng
đạo chợ về trễ chạy vòng đường trong
đường càng xa càng thông dong
kéo dài cái thú ngồi không hưởng già
ngày xưa mấy cụ tà tà
đánh cờ câu cá ngâm nga cầm châu
ung dung ngồi vuốt chòm râu
rụng đùi trà nước nhai trầu nhờn nhờn
đa phần các cụ làm thơ
thù tạc thăm viếng lơ mơ o mè
ngày nay lạc thú không nghèo
nhưng ta hời hợt chẳng theo món nào
ở đây không có ả đào
chỉ có múa cột khoe ao phơi đôi
chưa về hưu ta hưởng rồi
nên nay thiếu bạn ngưng chơi thú này
tuổi già nằng đọng ngọn cây
hưởng nhàn độc nhất mỗi ngày mỗi đi
đi đâu thì cũng khoái đi
xa gần bất kể tùy nghi con đường
đi rồi về chưa đi luôn
mà dù đi biệt chẳng buồn lo chi

Luân Hoán
7.13 PM-25.02.2016

*

TĨNH VẬT

có chuông, còn mõ - thiếu đôi ?
Phật nằm thư thái khuất môi vĩnh hằng
bạch đào thêm sáng ánh đèn
khói trà tan những vết hằn ưu tư
cổ đeo chuỗi hạt hiền từ
như người vàng áo thi thư ấm tình
mười cuốn sách đứng lặng thanh
trống đồng, họa phẩm hữu hình vô âm
tất cả thỏa hiệp đồng lòng
cùng người hóa tĩnh vật nằm bình yên
bàn tay bấm ảnh có duyên
biết giữ lại phút tâm thiền sớm mai
vượt qua nhiều chặng bi ai
an nhàn bù trả đêm dài mê chuông
sao như còn phảng phất buồn ?
mơ hồn núi Ngự sông Hương ngàn trùng
tĩnh vật hẳn biết hình dung
biết ưu tư biết nhớ nhung mơ màng
người xem ảnh chợt ngỡ ngàng
thấy mình từ động chuyển sang tĩnh rồi

Luân Hoán
5.44 AM- 25.02.2016

*

CON ĐƯỜNG THI CA TÔI

chính danh là thi sĩ
khi nhập cuộc chơi thơ
chữ nghĩa chưa kỳ vĩ
hồn vía thật dạt dào

trượt dài theo vốn sống
tôi trở thành nhà thơ
sách báo chất nhiều đồng
thơm tâm đặc ngọt ngào

bây giờ sượng trăn cả
tôi không còn nhà thơ
thi sĩ cũng đã hết
sốt được chút dạt dờ

Luân Hoán
5.33 AM-24.02.2016

*

THẤP

nhang tàn khói lẩn về đâu ?
thấp vô ngôn niệm nguyện cầu thành tâm
an lành hương sắc thơm thân
âm hơi Trời Phật ngát dòng thánh thi

mạng kiếp duyên nghiệp chi chi
tâm nhân gieo tủa từ bi mỗi giờ

kinh niệm không tiếng nam mô
không vịn chuông mõ tan vào mênh mông

Trời Phật vô ảnh cõi không
hiển linh ẩn hiện theo dòng khói lan
bao la độ lượng cứu mang
hồn lành giàu đức tin an tâm thiền

lời kinh ý kệ vô biên
không rộng bằng nỗi niềm riêng tấm lòng
trang nghiêm thấp tình đầu năm
sắc diện thần thái như trầm hương bay

nhẹ nhàng tĩnh lặng vơi đầy
những ưu tư nặng thảng ngày vụt tan
đã diễn nhiều vai nhân gian
minh tinh phút chốc mơ màng bản khoăn ?

nhân vật, tâm linh đã oằn
vai đời trần trở trắng đen vui buồn
điện ảnh thế giới yêu thương
sinh động ảo tưởng sắc hương chân tình

thấp tâm vọng đến thần linh
cũng là dịp để nghe mình lằng lằng
một kiểu làm thơ không cần
hiện hữu ngôn tự thuận vắn xuôi câu

tình trong tim trí trong đầu
hồn thơ bát ngát quanh châu thân đời
tự dung tôi chợt bồi hồi
ngắm tinh khiết chỗ đứng người trang nghiêm

tâm hương tan loãng hồn nhiên
sao tôi như thấy nỗi niềm bài thơ
gắng đọc chơi, thật bất ngờ
khói bay cuốn mất dật dờ ba hoa
rụng hồn vào cõi ta-bà

Luân Hoán
20-02-2016
xem lại 06 AM-23.02.2016

*

ĐA ĐOAN

tôi chừ thật sự lỗi thời
cái răng cái lưỡi cái môi đã cùn
con mắt con người con giun
lừ đừ ngơ ngáo thẳng dùn tùy khi

lỗ tai lỗ mũi lỗ gì
tự tung tự tác chẳng chi ngon lành
bụng không ưng dạ chẳng đành
hồn trống viá rỗng trở thành vô tư

đáo hạn là cái tôi chừ
làm thơ cũng chán viết thư cũng nhàm
không còn thú gì để ham
(em vô tư lộ mặt hàng họa may)

người vui vì làm thơ hay
chuyện này tôi gặp cách đây lâu rồi

viết chừ như thói quen thôi
quen tay quen tật quen hơi cà tàng
có thể đúng là đa đoan

Luân Hoán
6.17 AM - 22.02.2016

*

THỜI TRANG

1.
thời ta có jupe serrée
có mini jupe chọc quê đất trời
em được vinh danh tân thời
lolita đến giữa đời phồn hoa

mình dây yêu điệu thướt tha
thơm hôn con gái mặn mà hữu duyên
thủ cựa cũng phải đảo điên
ta thẳng mới lớn đương nhiên nào nề

ngày đi nghề đêm nằm mê
ăn thật ngon miệng ngủ kê mộng vàng
theo đời vào bước hân hoan
làm anh hùng rất hiên ngang chiến trường

mỗi lần rủi gặp bất thường
em là thuốc đắp vết thương phục hồi
tóm lại em thật tuyệt vời
văn hóa nghệ thuật sáng ngời theo em

2.

thời nay hiện đại em lên
đỉnh cao trang phục biến đêm giữa ngày
em chơi áo lưới quần dây
bày hai múi thịt mỏng dày tự nhiên

em bước qua khỏi cái duyên
để khoe mặt thật uy quyền, cũng hay
em bình thường hóa đỉnh mây
góc tam giác hở đường bay sinh tồn

cái tài cộng với cái khôn
tám phần phơi, hai phần còn sương che
thật tình em sẵn sàng khoe
ngại không hiệu quả lập loè một chung

lần đầu ta hơi ngại ngùng
ngắm em sợ bị sửa lưng không chùng
nhưng rồi cũng sớm ung ung
nhìn em như mẫu số chung bình thường

đạo đức ta cánh chuồn chuồn
khen chê chi chuyện qua đường bụi bay
nhìn em cũng thấy hay hay
thời trang quả thật bạo tay đứng đầu

Luân Hoán
4,52 AM - 21.02.2016

*

GÓT XANH BỜ RUỘNG

1.

vẫn bờ ruộng thanh xuân xưa
bất ngờ đôi khác bởi vừa thơm chân
bước người thơ bén hương nồng
thắm xanh ngọn cỏ trở bông đất tình

thục nữ khoa gót giày xinh
không gian tiếp đón hồn tinh khôi quàng
gió bay bất chợt lệch hàng
vóc hoa mây động bâng hoàng trời xa

giữa ngày mà có sao sa
có tôi đơm nụ tình hoa chân thành
cảm ơn sóng lúa reo quanh
người đi chao vạt nắng hanh ngập ngừng

2.

nhớ ngày vừa lạc tuổi thơ
tôi từng xách guốc hầu đào hoa đi
thương hai mắt cá cách gì
lem luột bùn bám xuân thì run run

ngượng ngừng vén cánh chân hương
thịt da trinh nữ nghệ thường trở thơ
đồng xanh cỏ lúa ngu ngơ
tôi linh hiển nhập ước mơ tuyết vời

lâu năm tưởng quên lũng rồi
hôm nay chợt gặp bóng trời mây xưa

ngà ngà hương lúa đong đưa
thấy ai đó giống người chưa yêu mình
nụ cười lấp lánh thủy tinh

Luân Hoán
18.02.2016
xem lại 5.21 AM-19.02.2016

*

KHUYA

quen tậ thức giấc giữa khuya
nằm im ngấm nỗi đêm chia xác hồn
sững chừng mắt đọng plafond
gặp con nhện ngủ cô đơn tơ buồn

hình như nhện cũng nhớ thương
mỗi bên mỗi mỗi khiêm nhường ôm riêng
ta nằm thả lỏng nỗi niềm
cả thời xưa cũ hồn nhiên hiện hình

nhớ từng vóc dáng nụ tình
những vết đau ngọt nhân sinh mớm mằm
không ăn năn những lỗi lầm
không tự hào những bênh bồng cho đi

đêm sâu vọng tiếng thầm thì
từ trong da thịt ôm ghì lâu năm

nghe mình vô lượng thăng trầm
mà y như thể khoảng không rộng dần

khép từ từ mắt lằng lằng
giá như thiếp được ngàn năm tuyệt vời
nhện khuya hắt ngấm cuộc đời
giống ta truy niệm cuộc chơi vô thường

Luân Hoán
11.02 AM- 18.02.2016

*

NHAN SẮC HỘI AN

*"... nhớ một thuở mê cháu Trần Quý Cáp
may chưa yêu, nên chưa được thất tình
thơ chưa sâu, đời chưa biết lênh đênh
(chừ người đẹp, chắc đã đầy bốn phận ?)..." (1)*

...

tôi thuở ấy quá khù khờ lẫn thân
biết ai đâu ngoài người thấy vài lần
và bóng hồng nào cũng rất mỹ nhân
hương con gái dễ làm tôi lạng quạng

thành phố hẹp dù thật giàu lãng mạn
cầm chân tôi như gió thoảng qua đường
đánh hơi tài vẫn ít gặp mùi hương
không cỡi ngựa, xem hoa bằng xe đạp

sự vội vã biến tôi thành bá láp
cộng thêm vào cơ hội chẳng bao nhiêu
dễ dàng gì sẵn được một người yêu
cùng sinh trưởng trên đất mình mở mắt

mắt đời mở nhưng đời tình bé tít
có ngờ đâu ngày đó có các em
đằm thắm nét na thanh thoát dịu hiền
những thụy nọ thụy kia và nhiều nữa

sắc một thuở bây giờ còn ấm lửa
tỏa ra hương trang điểm thành phố buồn
hồn Hội An không chỉ những bức tường
những mái ngói rêu phong cây vọng gió

chùa miếu cũ dấu góp công mở ngõ
nhờ tình người thơm hồn sắc thành danh
hời hợt tôi vẫn tâm quyết riêng dành
niềm cảm tạ mỹ nhân trời xứ Phố

nếu mai một còn dịp nào đi dạo
chắc một điều sẽ cúi tạ nhiều hơn
những người thơ hấp thụ hương thơm
của nghệ thuật đất trời qua cha mẹ

lòng tôi quyết giữ luôn luôn tươi trẻ
để yêu em theo cung cách thật riêng
không ngại ca sông cũng chẳng cầu duyên
mà vận động thể gian chân tình ngưỡng mộ

em Hội An không là danh xưng ảo
hoặc chỉ là con cháu một danh nhân

tôi gọi tên và cũng thể tôi không
nhưng sự sống sắc tài luôn hiện hữu

Luân Hoán
4.21 AM - 17.02.201

THÚ CHẠY LOANH QUANH

Phật vàng treo ở trong xe
Phật ngọc đeo cổ, hết e ngại đời
mạng già vi vút dạo chơi
không lo police dờ hơi chộp đèn

tuyết mưa nắng gió đã quen
con ngựa sắt với một thằng lạc quê
đến đâu cũng giống như về
nhà mình cư ngụ bốn bề quê hương

chạy không đích đến, bình thường
bụi cô đơn thả trên đường gió bay
chạy xe bằng chân bằng tay
bằng cả xúc cảm vui đây thành tâm

em bắc mỹ rất thường làm
không đo lường được tuổi rồng đông phương
tôi thường được khen dễ thương
nhưng khó ló rỏ mấy nường, không sao

chạy lông bông chẳng tìm đào
vót vát chút đỉnh giang hồ vật thôi
kể như mình đã đi chơi
với đủ hai thứ: khí trời, nước chai

khỏe re quên hẳn thở dài
nhẹ hơn viết lách trả bài linh tinh
trong lòng ngựa sắt một mình
muôn đi muôn đứng thình lình tự do

bạn tôi, ông Phiếm Song Thao
đi nhiều, gom lại giang hồ còn thua
năm ngoái Đinh Cường làm vua
năm nay ngài tịch tôi thừa khả năng

Luân Hoán
16.02-2016

*

ĐẦU NĂM CHUYÊN THỂ CHUYỆN TIỂU LÂM

*tặng Lý và Hồ Thị Kim Phượng lysée Blaise Pascal
Luân Hoán*

cô bạn vợ tôi đến thăm
dân trường tây nhưng hết đằm mắt tiêu
chỉ sót đôi nét đáng yêu
câu chuyện thường dân vô nhiều tiểu lâm

gốc Huế sinh ở Cầu Vòng (1)
giọng Quảng chất Bình Trị nông cách chi

1.
cô kể về chuyện vu qui:
một ông ăn cưới đã đi lên lầu

són sắc chẳng ngó trước sau
thấy thùng tiếp lễ bỏ ngay tiền mừng

chợt nhìn lên, cặp chân run
cô dâu chú rể chưa từng biết qua
chẳng thể lấy tiền trở ra
ông đành chọn đại bàn và ngồi ăn

trong lòng không ngót bản khoán
ngon miệng sớm giúp ông dần nỗi lo

2.

chuyển qua câu chuyện buồn xo
trong ngày tang lễ ông bô của mình (2).
số là ba cô đa tình
nhưng về già giữ đệ huynh bốn người

hai ông theo nhau qua đời
ba cô cũng chán cuộc chơi rời giường
vào hôm rửa tội dâng hương
bạn ba cô đến khóc thương quá trời

ông giàu khóc hứa một hơi
nếu bạn còn sống bao chơi thả dàn
kể xong phúng điệu đàn hoàng
em cô ghi rõ tên vàng bao thư

sau tang lễ mở lòng từ
phần ông bạn quý không dư mười đồng

chưa đủ tô phở lót lòng
tình ông thương bạn mặn nồng biết bao

em cô vốn tính tâm phào
đùa "ông này chắc ba cào sớm thôi"
đâu ngờ cái lời nói chơi
trúng y bon mới chết người kinh chưa

*

phúng điệu là tập tục xưa
ít nhiều đâu sánh lòng đưa đẩy tình
cô kể và không phẩm bình
chỉ cho có chuyện bợn mình gặp nhau

điểm đặc biệt chuyện thương đau
giọng cô linh hoạt biến sâu ra vui
chúng tôi khó nhìn được cười
lời nói điệu bộ của người có duyên

chuyện tiêu lâm nghe dễ ghiền
tùy thuộc người kể hồn nhiên thế nào
lời cô nhí nhảnh xôn xao
tôi chuyển dịch lại tào lao nhạt phèo

*

đời còn ngọn nến lắt leo
buồn vui tôi quý hơn nghèo giàu thêm

khi sắp đi, đời khuyên quên
tôi thì ngược lại mong thêm vui buồn

chẳng như mấy con chuồn chuồn
"khi vui nó đậu khi buồn nó bay" (3)
tôi bay tôi đậu liền-tay
lên nhánh thơ của mỗi ngày đời tôi

chuyện vui tôi kể không cười
chuyện buồn tôi kể ngậm ngùi gia tăng
chẳng qua là một thói quen
khó bắt chước được các em yêu đời

cảm ơn cô bạn vợ tôi
cả vợ tôi nữa cây cười có duyên
riêng các bạn, mời tự nhiên...

Luân Hoán

(1) Cầu Vòng ở Đà Nẵng, đã bị sấn bằng

(2) nhà thơ Hồ Mộng Thiệp

(3) ca dao

2.18 AM - 16.02.2016

*

TẾT NHÀ HỘI Ở QUÊ NGƯỜI

bỏ nước chẳng dễ chút nào
quá khó làm được kiêu bào phương xa
được đi, được ở... sinh ra
nhớ nhà xé toạt thịt da lên mầm

nỗi nhớ khó khoanh đòng nằm
rủ nhau gặp mặt trái lòng buồn chung
gọi giản dị hội mừng xuân
vinh danh truyền thống mông lung một thời

tác dụng tùy thuộc mỗi người
lừa tôi quả thật khó vui vô cùng
đi hội chợ để rung rung
lặng nhìn mấy cụ tạ cùng tổ tiên

bái lạy cầu xin ước nguyện
thánh thần thổ địa mát thiên hay là
khác biệt ngôn ngữ màu da
đậm chân tại chỗ nhớ nhà tùy nghi

dẫu sao thêm được làm lì
cũng là có ích phòng khi ngã lòng
năm nay tôi hực một lần
thở chung với khối con rồng cháu tiên

xa lạ nhưng tôi có quyền
thương yêu kính trọng đương nhiên tự hào
tuyệt thay hai chữ đồng bào
còn người còn giữ được ao cá nhà

xin đừng để nét phôi pha
mỗi năm mỗi đậm, nhạt nhòa niềm tin
tổ tiên mình chắc mãi linh
sống đâu cũng giữ gốc tiên hiền xưa

Luân Hoán
6.02 AM- 15.02.2016

*

TRẦM HƯƠNG HỘI TẾT

trầm hương bén lửa thành mây
mang mùi hương nhẹ nhàng bay tìm trời
tiếng trống mõ chuông thanh thoi
vào không gian công theo lời cầu mong

áo dài khăn đóng lão ông
nghiêm trang thận trọng chú tâm nguyện cầu
nhất bái nhị lạy cúi đầu
dâng hương lên dâng nhiệm màu tổ tông

cứ ngỡ như chuyện viễn vông
mà là tinh túy tâm hồn Việt Nam
riêng tôi như thể con hoang
không hiểu hành lễ khói nhang được nhiều

lạy bái xem như tình yêu
trọng vọng tưởng nhớ phiêu phiêu bất ngờ
hội xuân vui tết năm nào
tôi cũng vái vọng bàn thờ tổ tiên

lim dim nhìn bậc thánh hiền
đến cho tôi lộc bình yên theo đời
bản tính một kẻ ham chơi
luôn mơ cùng với đất trời vào xuân

quanh năm nuôi mộng thơm lừng
hương em thay rượu xanh cùng cỏ cây

tôi như nhang lụn từng giây
lượng đời đang tính từng ngày vẫn mơ

còn chưa thể lên bàn thờ
dại gì không gắng làm thơ giữ mình
ào dài khăn đóng thật xinh
năm sau tôi sắm mặc trình tổ tiên
làm người cúng hơn thánh hiền

Luân Hoán
7.05 AM - 15-02-2016

*

NGÀY TÌNH YÊU

tôi không có ngày tình yêu
lý do giản dị tôi yêu mỗi ngày
đúng ra mỗi phút mỗi giây
mỗi nhịp tim đập tôi say ngọt ngào

tôi yêu kiều thời ca dao
gió trời thổi yếm váy đào bay xa
tôi yêu kiều thời dân ca
đồng rơm bờ ruộng trái hoa lên nồm

tôi yêu theo kiều lâu năm
miệng hò mắt liếc bông lông gió đùa
và rồi ngựa vông đò đưa
cùng lên tuyệt đỉnh ngày vừa xuống đêm

lãng mạn cổ lỗ lem nhem
trăm năm em dưới anh trên dụi dàng

tình tinh khiết đượm nồng nàn
hương trời hương đất thơm sang hương người

thời nay yêu thương tận thời
có ngày kỷ niệm cuộc đời đủ đôi
rượu bánh kim cương hoa tươi
nhạc chở tình trải niềm vui chan hòa

tôi muốn bắt chước nhưng mà
không gì bằng cứ mặn mà hôn suông
ngày tình tôi lột mặt giường
thiết tha hai đứa cùng hùn làm thơ

trăm năm chẳng riêng ngày nào
nghĩa tình chần gói thấm vào da xương
quen hơi không thấy mùi hương
thật ra thơm ngát yêu thương suốt đời

Luân Hoán
00.09 AM-14-02-2016

*

CÁI TÌNH

"cái tình là cái chi chi"
Nguyễn Công Trứ

1.
nhân gian chẳng bí hiểm gì
quần quanh ăn ngủ làm thi sĩ tình
người khờ khạo đáng thông minh
kẻ nào thấy được cái tình dám lơ ?

cái tình vu vật thanh cao
mười người như một tôn thờ thành tâm
là nguồn gốc sự sống còn
hiện thân cùng với tâm hồn ngát thơm

trừu tượng siêu thực tả chân
thi họa đánh bóng nhiệt tâm vô cùng
cái tình là cõi nhớ nhung
càng vô hình nét chân dung càng ngời

quí danh quả thật tuyệt vời
năm bảy tên gọi góc đời tối ưu
gọi môm na thoáng ra mùi
tác động trí não buồn vui khó lường

2.

cụ Nguyễn Công Trứ phi thường
gọi "chi chi cái" và thường chi chi
tôi gắng học cụ tinh vi
điều nghiên cái đẹp trường kỳ hẩn hoi

trầm trở ai cũng giống ai
già vờ che đậy dễ lòi bản năng
thật thà nghiêm chỉnh thừa rằng
cái tình là một món ăn tuyệt vời

không nhai mà nuốt liền hơi
no xong sớm đói, tươi vui đêm ngày
linh động trong một bụm tay
cần khôn bát ngát chân mây bầu trời
có hồn có vía có hơi
có mạch sống nối dòng đời đông vui

3.

tôi vinh danh còn yếu lời
xin mời bè bạn yêu đời tiếp tay
ngày xưa các cụ râu mày
phong lưu tao nhã trình bày văn hoa

bây giờ té nhị thua xa
nhưng mà sống động chúng ta hơn nhiều
xin tỏ chân tình thương yêu
trọng vọng cảm tạ bao nhiêu chẳng thừa

bướm hoa trắng gió mây mưa
cảnh tình phụ thuộc chuyện xưa bình thường
yêu là nhớ cõi dễ thương
cho nhau tất cả buồn vui đời tình

Luân Hoán
00.12AM-13-02-2016

*

NHỚ CHI

vợ chồng đưa cháu gái tôi
ngon lành hơn hẳn tôi hồi thanh xuân
trời cho đất tặng tình chung
trong đời khiêm tốn vẫn cùng nở hoa

nhìn hai cháu biết cậu già
đến đâu trong cõi người ta này rồi
nhìn cháu càng nhớ chị tôi
người chị đều đặn cho tôi tiền quà

người chị một thuở nhẵn nha
cùng tôi khiêng nước băng qua đường rừng
giấu trong lòng nỗi nhớ nhung
xem ảnh vô ý rưng rưng bất ngờ

tết nay giọng chị bay vào
câu thơ chưa viết, định giờ mở ra
mà thôi, nhắc hoài chị la
đâu ai không biết chúng ta đều buồn

chị thấp giúp em nén hương
bàn thờ ba má lót thương nhớ giùm
năm sau có thể không chừng
em về thăm chị cùng mừng cháu con

"xa mặt mà không cách lòng"
câu này em nhớ thuộc lòng đã lâu
tay không đê được buồn rầu
chạm vào bề vụn nỗi sầu nhân lên

Luân Hoán
5.26 AM- 12.02.2016

gởi chị Lê Thị Kim Anh.
và gia đình cháu Lê Thị Mỹ Hạnh

*

CHÙA

chùa hẳn là chỗ Phật ngồi ?
riêng tôi không chắc Người ngồi nơi đây
Phật thoát xác dưới gốc cây
hồn thơm về ngự trên mây xanh trời

chùa là nơi thờ tượng Người
trầm hương khói vọng xin Người cứu đau
mái chùa tinh khiết nhiệm màu
đức tin kết nối ngũ màu thắm tươi

tôi mê ngôi chùa quê tôi
sư lành cảnh tịnh an vui hài hòa
cỏ cây hoa lá chung nhà
cùng nhiều sinh vật lân la sinh tồn

trang nghiêm đơn giản có hồn
hiên linh từ chỗ tấm lòng thương yêu
tượng Phật mộc mạc đăm chiêu
nét ưu thức gợi cao siêu an bình

bát chánh đạo trí thông minh
lần theo hương Phật cho mình thanh thoi
thăm chùa như trở về nơi
đầu đời nhẹ nhõm mỉm cười tin yêu

mong đừng nặng tay chắt chiu
tạo ngôi chùa quá mỹ miều xa hoa
Phật bỏ hoàng cung ngọc ngà
hắn không vui với nguy nga lầu rồng

gió bay bát ngát hương trầm
mây treo cao giọng chuông ngân nhắc đời
tu không chọn chỗ chọn nơi
ngôi chùa đẹp nhất lòng người thanh cao

tôi làm sư tự lúc nào
sao chưa xuống tóc vẫn vợ lăm lời
thốt nhiên trực ngó lên trời
sắc cầu vòng lẩn sáu vòng hào quang

Luân Hoán
5.36 PM- 10-02-2016

*

PHẬT - NHÀ

Phật-nhà hai tiếng môm na
có hơi vô lễ ba hoa lăm điều
Phật-nhà số lượng rất nhiều
mỗi gia đình có bao nhiêu còn tùy

Phật ẩn trong tâm từ bi
trong đời đức hạnh nhu mì vị tha
tôi, em đều là Phật-nhà
cháu con... tất cả cũng là Phật thôi

em là Phật-nhà của tôi
tôi là Phật của em và các con
chúng ta sống có tâm hồn
học theo Phật thật thom đời chân như

thương yêu tha thứ nhân từ
gia đình hạnh phúc vốn từ Phật tâm
riêng tôi màu mè hết lòng
thỉnh thờ tượng Phật ấm nồng khói hương

ngày nào lỡ bị vết thương
cung kính cúi lạy ngài thương yêu mình
chân thành nở nụ hiển linh
ngày nào chẳng dính đầy mình vết đau

Phật-nhà gọi chẳng đùa đâu
khi mượn danh Phật nhiệm màu học theo
tu cách này có hơi nghèo
kiến thức giáo lý bọt bèo thư kinh

nhưng mà thật sự chân tình
giảm sân si đủ thương mình thương ta
mọi thành viên của một nhà
thương nhau đúng mực vậy là Phật tâm
tôi xin tạ lỗi cuồng ngôn

Luân Hoán
3.10 PM- 10-02-2016

*

HÁI LỘC XUÂN

lộc thường là trái quít
vị chua ngọt còn tùy
nhưng bỗng nhiên rất quý
bởi đượm mùi từ bi

em tôi mê hái lộc
đâu xuân đến nhiều chùa
năm nào cũng cung kính
lễ Phật thỉnh hương thừa

em tham không đơn giản
em tham có tâm hồn
mỗi người hái một trái
em thường xin nhiều hơn

nhà bao nhiêu nhân khẩu
thiếu điều kiện đến chùa
em đại diện xin đủ
về chia lại khoái chưa !

trước khi hái em vái
đọc tên người cầu xin
hái xong em đánh dấu
khỏi lộn phần xui hên

mỗi lộc một câu ứng
với một nguyện cầu riêng
thường là câu lục bát
hoặc tục ngữ làm duyên

lộc về tôi phải đọc
đoán lộc như giải kiều
ý bình thường dân dã
tôi luận thành cao siêu

biết em yếu bóng vía
câu dở tôi khen hay
dở hay đều trật lất
chẳng có chi đổi thay

lộc tượng trưng có thể
là đơn vị đức tin
một món quà năm mới
có hơi hám hiển linh

Luân Hoán
2.39 PM-10.02.2016

*

KHAI MÁY NGÀY MỪNG BA

đỡ lo "com áo gạo tiền"
cũng đã giảm bớt cái ghiền âm dương
lòng chừ thỉnh thoảng buồn buồn
mịt mờ chuyện đặt lư hương quê nhà
lẩn thẩn tượng tượng làm ma
loanh quanh vất vưởng rất xa miếu đình
đói hương chuyện nhỏ, đói tình
mới là cái đáng rùng mình ưu tư
sống ít phụ thuộc áng thư
chết giữ hương bút phù hư bên hồn

hôm nay xác vẫn chưa chôn
mở mắt thấy nắng, đời thom với mình
hy vọng mai còn bình minh

Luân Hoán
5.06 AM-10-02-2016

*

PHẬT

đến chùa bái lạy Phật
tết nhất thành thói quen
xuất hành vào cõi phúc
với tâm lòng nhang đèn

Phật tại chùa không khác
hình tượng chung ở nhà
khác không gian Phật ngự
càng trang nghiêm càng xa

trầm hương nhà không thiếu
chuông mõ chùa vang hơn
tịnh tâm không xuống tóc
một cách tu trong hồn

chưa hề là Phật tử
pháp danh chưa cùng tên
ngưỡng mộ đời đạo hạnh
nguyện biến lòng thay sen

em yêu không ăn mặn
mỗi tháng chỉ một ngày
tôi suốt năm rông rã
không ngày nào ăn chay

đến chùa em lên điện
lễ Phật với chân thành
tôi không dám hiện diện
vết bản chân không lành

nhưng nhiều đêm say ngủ
tôi mơ thấy Phật cười
tôi nghĩ em cũng thấy
vì Phật của mọi người

tôi em cùng hời hợt
Phật pháp quá mơ lơ
nhưng ưa nói về Phật
chắc chắn rất hàm hồ

Phật hử cười hai đũa
cho cùng nhau sống đời
em lạy thêm vài lạy
kính Phật giùm phần tôi

Luân Hoán

13.09 PM- 08.02-2016

(Viết khi ngồi trước cổng chùa Quan Âm Montreal)

*

**MẤY ĐOẠN NGÀY MỪNG MỘT TẾT
TẠI CHÙA TAM BẢO MONTRÉAL**

1.

hình, tượng Phật ngự trong chùa
hồn, thần Phật vẫn nằm ngoài thế gian
hôm nay tôi chạy lang thang
nơi nào cũng gặp hào quang của ngài

trời trở lạnh tím mũi tai
lòng vẫn đủ lửa sưởi vai thăng bằng
chợt ngấm ngan ngát hương sen
mùi thơm tụ sáng ngọn đèn soi chân
tôi đi những bước đầu năm
xuất hành trong lúc lòng không vui buồn

2.

ngồi đợi ở phòng thay đồ
tôi thành pho tượng bất ngờ vô tâm
nhãn quang không thể chiếu gần
quí bà đạo hữu quý ông ở chùa

gắng nhìn mũi giày đu đưa
ngỡ như nhớ lại đường vừa đi qua
hai bàn chân nhỏ vậy mà
vượt qua ngàn dặm bốn ba trong đời
đạp nát trục trặc buồn vui
còn mấy chứng ngại ngược xuôi sau này ?

3.

ngồi dưới cầu thang nghe kinh
những tràng rên rĩ làm mình nhức xương

tự nhiên nghe thắm thía buồn
vẫn chưa hiểu mấy vô thường là sao

tư tưởng Phật quá thâm cao
vốn dốt triết lý đành chào thua thôi
khôn khôn dễ sống ở đời
ngu ngu dễ chết thành thơ nhẹ nhàng

4.

bạn quen suýt đụng chân mình
phản xạ gọi kẻ cố tình giả lơ ?
hay là trong lúc làm thơ
mình lên, xuống sắc bất ngờ lạ ra

bạn hiền từ tốn đi qua
mình ngồi ngó xuống phần ba thân hình
chỗ nào thấy cũng của mình
kể cả cái rất hữu tình bên trong

5.

nhịp chân theo tiếng mõ chuông
vài ba bà ngó như tuồng dễ gai
chuông mõ thật sự êm tai
pha giọng kinh tụng bi ai đều đều
nếu như đang nằm chèo queo
chắc thiu thiu ngủ một lèo như chơi

6.

không dám đeo mắt kính râm
kính lão không có mắt trông lò mò
dựa vách chùa ngồi làm thơ

muôn đem hơi đạo nhập vào đời chơi
Phật học tuy chẳng trên trời
nhưng không thấu hiểu đành thôi vẽ trò
định dựa lời kinh vòng vo

thêm bớt chút ít thành thơ chân thiện
bất tài cộng với vô duyên
câu chữ chỉ lộ cái ghiền yêu em

Luân Hoán
11.59 AM- 08.02.2016
xem lại 4.34 AM, 09-02-2016

*

KHAI MÁY NGÀY MỪNG HAI.

thiên thu đất đẹp trời tròn
thuyền duyên cùng với hai hòn khít nhau
cho dù lạc mấy bể dâu
vẫn còn tồn tại bền lâu với đời
chung tình chung cả cuộc chơi
mới có nhân loại tuyệt vời hôm nay
hôn nhau giữa gió bụi này
phù du cũng đủ lập đây nghiệp duyên
trời chỉ địa đất chỉ thiên
người hai tay nối tự nhiên nhân thành
bốn giờ lần thân gõ nhanh
ngoài kia còn tối hồn lành sáng trung
hôm nay tiếp tục đi cùng
với đời bữa nữa, một ngừng hay chưa ?

*

ĐẠP ĐẤT QUÊ NHÀ

một mình lạng quạng đặng vân
bỗng nhiên vấp gió băng khuâng đứng nhìn
vịn chùm mây trắng lung linh
đánh hơi mùi khói quê tình thơm xuân

tôi bay trong nỗi ngập ngừng
muốn thăm nhưng ngại không chừng chẳng ai
đón người sức mẽ hình hài
trái tim trôi giạt nước ngoài đã lâu

lo lo chưa dám về đâu
núi rừng Tiên Phước Tiên Châu lạ rồi
Hội An Xóm Mới Chùa Cầu
bụi bay cát chạy mù đầu chắc chi

Liêm Lạc đâu có còn gì
dòng sông gò mã búng đi cỏi nào
La Qua Vĩnh Điện nao nao
đất quê mẹ mấy khi vào nghỉ chân

Sông Hàn Đà Nẵng Hải Vân
liền đời mà bỗng đứt gân bất ngờ
Quảng Ngãi Thi Phổ máu trào
cỏ chết đất úng sâu vào cỏ cây

Sài Gòn những luồng gió bay
chắc chi lưu lại dấu giày buồn tênh
Đà Lạt Huế từng không thềm
Qui Nhơn Phan Thiết mười đêm ngủ vùi

nơi đâu đạp đất có người
tiếp tôi bằng những nụ cười bao dung
cân nhắc tự vấn cuối cùng
chọn ngọn cây để ngã lưng nằm nhìn

gọi quê hương cho âm tình
cũng là đạp đất quê mình năm nay
hồn trên cánh gió loay hoay
đánh rơi chiếc dép tháng ngày lang thang

Luân Hoán
07.30-08.02.2016

*

KHAI MÁY.

đầu năm định chụp ảnh chơi
dòm gương mặt xếp li rồi ngượng tay
từ nay chính thức qua ngày
lai rai tự sướng lâu nay, hơi buồn
chùm lòng còn rất dễ thương
nhưng chụp khó được bình thường đành thôi
tin trước để bạn ghét tôi
lo mừng hấn sắp nghỉ chơi chắc rồi

LH
7.18 AM-08.02-2016

*

BUỒN CUỐI NĂM

lững thững theo con cháu
xem chớp bóng cuối năm
hy vọng phim hoạt họa
trị được bệnh sắp câm

Guzzo trưa chủ nhật
sao khéo giống đáy lòng
trên vài chục phòng chiếu
nằm im trong vòng tròn

đã chọn phòng 16
phim kung fu panda
ngay trong phần chiếu dạo
đã lim dim mơ hoa

trong chập chờn thức tỉnh
giữa đa số trẻ con
lão bà bà, ông cụ
gặp lại thời sắc son

phim đấm đá ngộ nghĩnh
gấu trúc bảo vệ đàn
đực rựa nuôi con mọn
vượt qua nhiều gian nan

ngư ma vương hung tợn
cuối cùng cũng rút đài

thần rùa tặng báu kiếm
lòng gợn chút bi ai

ra về không ngoái lại
cái chỗ ấm vừa ngồi
rồi ai sẽ an tọa
có ngấm mùi hương tôi

năm mới ngày tết đến
nhìn trời không thấy xuân
vuốt bụng lòng trống rỗng
tự nhiên buồn quá chừng

vẫn dùng vẫn điệu cũ
sao không gặp nét thơ
nhìn con cháu không nở
phơi cái buồn bất ngờ

nỗi tình khác cụ Tú
nguyên nhân chán khác nhau
nhưng nội dung buồn nản
hẳn có gì khác đâu

bên nhà chừ mừng một
bên mình chiều cuối năm
muốn gọi gởi lời chúc
chưa nói đã cà lăm

buồn chi buồn đột xuất
ngoại nội cháu đi rồi
ba ngày tết sắp tới
ngồi nhìn bóng mình thôi

*

BÀI TRÙNG THUỞ TÔI LÊN 8 (1949)

bài chòi chỉ dạo xem qua
bài tới tôi đánh tại gia đã từng
mẹ lớn tôi gọi bài trùng
bởi mỗi đôi được vẽ chung một hình

đường vẽ phảng phát âm binh
lá bùa trừu tượng linh tinh lạ lùng
tên lá bài nôm hán chung
hài hước tinh nghịch khật khùng nôm na:

chín gói - mỏ đỏ - ba gà
dái doi - nọc đượng - trường ba - cửu thầy
bằng đầu - năm rún - tám giây
bát bông - bảy liễu - năm giày - tam quăn...
chín gói - ngủ trưa - ông âm
nhì nghèo - thất nhọn - bát bông - lục xơ
bạch tuyết - chín xe - học trò...
những tên gọi gọi tò mò dễ thương

chúng tôi ngồi quanh cái giường
chiếu hoa chữ thọ đượm hương cói nồng
bốn tay bài giáp một vòng
mười lăm lá xếp gọn nằm trong tay

ai trùng lượm cho mình ngay
rồi chực rồi tới... (chỗ này tôi quên)

nhưng tôi nhớ hoài mấy đêm
đôi mắt của mẹ buồn tênh quá chừng

thỉnh thoảng người nhẹ xoay lưng
thở dài theo nhịp rung rung nhai trầu
cha tôi không biết ở đâu
về làng sợ bị tóm đầu vô bụng

cho dù vài bữa đầu xuân
nhớ nhà vẫn phải phơi chân ngoài Hàn
chơi bài ngay giữa khói nhang
nhà cao cửa rộng lòng hoang mang buồn

thắng thua mỗi ván như tuồng
chia nhau đầy đủ yêu thương âm thầm
mẹ tôi thường sớm đi nằm
nhìn plafond nghĩ viễn vông, chắc là...

bốn mươi bảy năm rồi mà
mẹ mất tôi đã rời xa quê nhà
cỏ cây vật dụng thành ma
còn tôi sót lại tuổi già xa quê

muôn về hết chỗ cũ về
chỗ mới chưa tới số về, đợi thôi
nhiều khi muốn khuất khỏi đời

Luân Hoán
8.07 Am- 07-02-2016

*

WILLIAM 2016.

thấp nển mừng ngày ra đời
chính thức cùng với đất trời sánh vai
hít thở cùng với muôn loài
bắt đầu phát triển trở tài tự nhiên

William được ưu tiên
từ từ lớn giữa bình yên mỗi ngày
và từ tảng sáng hôm nay
vào năm mười một tuổi đầy hương hoa

vừa học vừa chơi tà tà
bạn sao ta vậy rất là hiền ngoan
mỗi năm mỗi tiến nhẹ nhàng
thành người tử tế đàng hoàng mai sau

sinh trên đất nước đủ giàu
tự do nhân bản hàng đầu thế gian
mẹ cha nguồn gốc Việt Nam
nên trong máu sẫm da vàng cha ông

sinh nhật là chuyện mỗi năm
một ngày nhắc tới dấu son riêng mình
niềm vui riêng trong gia đình
nhắc nhở mình vượt qua mình luôn luôn

thấp nển lên để soi đường
tắt nển để gợi mùi hương đất trời
cháu ngoại tôi chưa tuyệt vời
mười một tuổi giỏi hơn tôi nhiều điều

chẳng ai phiền tôi tự kiêu
khoe con khoe cháu là điều tự nhiên

Luân Hoán
06-02-2016

*

BẦU CUA... VÀ ẦU THƠ TÔI

1.

nhắc bầu cua cá... "cọp"
thấy ngay rạp Tân Thanh (1)
thấy liền một khoảnh đất
ôm đám dân hiền lành

dưới ánh điện vàng vọt
gom đám bù hong bay
những dòng sáng vừa đủ
soi cảnh sống loay hoay

chen chúc cùng quà vật
bắp, cóc, mía, hạt dưa...
những cụm gà, nai, cá...
sinh động chuyện ăn thua

tiếng cười tiếng lắc đĩa
dồn dã "- *cắt cái tay!*"
nhúm tiền dành ăn sáng
cũng từ từ biết bay

tôi đặt cửa con cá
ra liền ba con bầu
nuôi đẹp con nai núi
nó còn ở rừng sâu

trên vuông giấy chữ nhật
năm con... và trái bầu
không có hình ông cọp
không biết ông ở đâu

một con tôm đỏ chót
dài ngoằn những sợi râu
thích tôm nhưng chả chọn
trông nó giống con sâu

2.

nhà thuê gần đường sắt
me mé rạp xi nê
chờ được "coi-thả-cửa" (2)
cá cọp đâm ra mê

từ bầu cua cá cọc
tôi thấy ấu thơ tôi
một thằng bé lí lắc
đủ nhiều nét lôi thôi

áo cụt quần xà lỏn
đầu đội mũ bê rê
tôi chen ngồi chồm hõm
sa đà coi quên về

nhiều lần bị ba cú
chạy về nhà quá khuya
hôm sau nhịn đói tiếp
dành tiền cúng lia chia

xa rồi thời nhỏ dại
chưa xa đoạn đời người
xuân tết đang về tới
nhớ chuyện vui không cười

phải chi đời đùng lớn
ở mãi tuổi lên mười
đùng thương yêu nhưng nhớ
đâu đến nỗi ngậm ngùi

may dù trật trìa hết
vẫn còn chút xíu tôi
nhớ là món quà tết
tôi tặng tôi, tặng người

Luân Hoán

5,55 Am -06.02.2016

- một tên cũ của rạp Chợ Cồn Đà Nẵng

- thời bấy giờ, đêm "chiếu bóng" nào, đến gần hết phim cũng có chừng 10 phút mở cửa tự do cho ai vào xem cũng được, tiếng gọi chung là "coi-thả-cửa"

*

MỘT SỐ CÂU THAY CHÚC TẾT
MỘT THI SĨ NHÀ VĂN

thơ tôi bài dở bài hay
thơ chị mượt rượt đều tay lạ thường

bởi bàn tay chị dễ thương
sinh nhiều tác phẩm văn chương để đời

chỉ cần Giải Khăn Sô... thôi
danh đủ sức sống ngời ngời thiên thu
khen chị dễ bị thành ù
ích chi làm chuyện ruồi bu đại khờ

vậy mà tôi dám làm thơ
chúc tết chị, thật phôi bò ghê chưa
mới hơi quen quen nhận bừa
bà chị có vẻ còn thua tuổi mình

lật lại tài liệu, thất kinh
chị cùng tuổi với chị mình Kim Anh
hóa ra người có tâm lành
sống lâu mang đẹp xuân xanh lên người

chị còn có được ông từ
mớm kinh chuông mở y như ngày đầu
dòng tình, tư tưởng thấm sâu
hương sông mùi núi một thời vua quan

không phải nịnh dễ nói càng
nhân nhìn ảnh chị, (bạn vàng gửi xem)
vẽ chơi vài ngọn cũ mềm
một nhà văn giữ trong mình nhà thơ

văn chị chuyên ngữ bây giờ
sẽ nhiều người nịnh hàm hồ như tôi
khen người là một cách chơi
khen đúng chắc chắn được tuyệt vời theo !

nghèo, nhưng nhất định không nghèo
kính mền trân trọng gương treo đầu đường

Luân Hoán
5.13 AM-05-02-2016

*

TẾT NHỚ GIỌNG HÔ LÔ TÔ.

1.

từ trung trung bộ Việt Nam
khởi bước từ cõi dân gian Tam Kỳ (?)
nhiều vùng xứ Quảng phát huy
trò chơi văn hóa dễ đi vào lòng

Bài Chòi từ đó thông dong
môn chơi cờ bạc nằm trong điệu vắn
hò khoan, điệu lý... vang ngân
ca dao tục ngữ chen chân khoe mình

bình dân một cách văn minh
âm thanh ngôn ngữ trữ tình tài hoa
lãng mạn cùng với xuề xòa
người nghe người hát đậm đà hiểu nhau

2.

hồ lô tô được sinh sau
hồn vía cốt cách thâm sâu Bài Chòi

đôi tai nghe đôi mắt coi
nghệ sĩ trình diễn rạch ròi tự nhiên

điểm đầu là sự có duyên
tiếng trống phụ họa gây ghiền người nghe
nghiêm chỉnh cộng với lè phè
tay bốc con số miệng hè câu ca

từ giản dị đến ba hoa
tùy nghi mỗi số "mà ra con gì"
nội dung thường chẳng có chi
huê tình trai gái có khi chuyện đời

đánh bài một cách thanh thoi
rất giàu nghệ thuật yêu đời thể gian

3.

tôi từng một thuở lang thang
vào những hội chợ mơ màng lắng nghe
những câu thơ hóa ra vè
những câu vè bỗng màu mè hóa thơ

đúng là một cách đọc thơ
rất tân hình thức đỉnh cao một thời
khác gì hát "rap" tân thời
trước cả âu mỹ... đã chơi ngon rồi

đừng vội cho tôi dở hơi
mời bạn nghe thử đúng lời tôi không

mùa xuân mùa của lá bông
chim hót bướm lượn mênh mông cõi tình

tết nhất pháo trông miếu đình
thiếu lô tô nhạt ảnh hình Việt Nam
tôi thân trọn kiếp da vàng
ở đâu cũng vọng xóm làng xưa xa

phố người mỗi gót bôn ba
đứng ngó về phố vang "ra con gì"
không buồn cũng chẳng ướm mi
nhưng có chi đó lâm ly bất ngờ

dù không đúng nghĩa là thơ
tôi cũng viết tặng tên khù khờ tôi
mừng mình một mực thanh thoi
yêu em thứ yếu, yêu đời bậc trên

gió chưa vén được váy em
"cờ ra con mây..." lem nhem thế này
cho ta phụ gió một tay
"tòa thiên nhiên" cụ Nguyễn bày thật ngon
chính là số "number one"

Luân Hoán
6.54 AM-04-02-2016

*

TÌNH BẠN

trời sinh tôi một trái tim
tôi gom thêm triệu trái tim tuyệt vời
tim sống trong ngực mọi người
dòng họ bè bạn cả đời thương yêu

chục triệu người bạn chưa nhiều
trái tim người rộng bao nhiêu cũng vừa
xin đừng ngần ngại hơn thua
tình tôi đã mở sao chưa ghé vào

hãy cầm tạm một đoạn thơ
tôi viết thay passport vào lòng tôi
mỗi giọt máu một ghé ngồi
kính bạn an tọa hưởng hơi thơ tình

thế giới tươi đẹp sắc hình
khởi từ tình bạn chân tình với nhau
hôm nay và cả mai sau
nắm tay cùng bóp nỗi đau hóa vàng
chúc bạn mọi ngày bình an

Luân Hoán
8.46 AM-04.02.2016

*

CHƠI CỜ CÁ NGỰA

tại vì cái hột xí ngầu
em gieo xuống chén lộn đầu hay sao

lục, tứ, nhất, ngũ... số nào
cũng vừa khít đá ngựa vào nhà em

bàn tay em không mấy hên
bởi vì thon trắng mịn mềm cách chi
ngón thơm thơm ngọn bút chì
ngón thanh xuân đẹp như mì biết bao

ngựa ta phi nước ngọt ngào
về chuồng phơi phới ngẩng chào hương xuân
em hờn nước mắt rung rung
xụ mày ủ mặt vô cùng Tây Thi

thương em chẳng biết làm gì
ngồi mơ ước đặt môi tì lên tay
chắc rằng em sẽ gặp may
số em cầu chắc trúng ngay phúc liền

môi ta vốn ướp thuốc tiên
tiếc rằng chưa được cái quyền hôn em
chơi thua hoài em bắt đền
thành ra từ đó có em suốt đời

chúng ta đã chung cuộc chơi
lớn hơn cờ cá ngựa rồi lâu nay
bây giờ nhàn nhã qua ngày
nhân Tết hai đứa thử bày trò xưa

phen này chắc chắn ta thua
em nướng tay nhé cùng đùa cho vui
xuân nhật ở tại xứ người
hưởng hương từ những niềm vui trong lòng

em yêu môi má vẫn nồng
ta hôn xác vẫn đượm thơm hương tình
gió ngoài cửa động rung rinh
chúa xuân đứng ngó đôi mình với nhau

Luân Hoán

11.31 PM- 02-02-2016

xem lại 6.23 AM-03-02-2016

*

HƯƠNG BÁNH Ú

hôm đưa ông táo về trời
chàng vạng em ghé qua ngòi nín thình
đôi mắt lấm lét cố tình
dòm chừng động tĩnh ta thình lình chẳng ?

trông em rất đôi bấn khoản
ruột rè đến mắt thẳng bằng cánh vai
em ngòi cứ cụ cựa hoài
hai tay dưới áo đang sai vạt lòng ?

lộ ra vài góc phòng phòng
một cặp bánh ú nồng nồng nếp hương
thiếu tể nhị ta bình thường:
- cho anh? cứ để đầu giường anh đi !

nhà chật, đâu lộ bịch chi
vậy mà em lấy tức thì bỏ ra
vùng vắng cứ y như là
ta không tình điệu hào hoa chút nào

cặp bánh em quý biết bao
lòng em càng đẹp tại sao lạnh lùng
em đem qua mời ăn chung
mà ngu không biết quả khùng chính tông

ngọc trong tay mất dễ không
năm và năm nhẹ lòng vòng trôi xa
em đâu không ghé qua nhà
cặp bánh hương nhớ nhung đà đậm thương

ước gì viết được cải lương
ta dựng thành vở giữ hương muôn đời
em hàng xóm nhỏ xưa ơi
chừ ta đã biết yêu rồi đó nghe !

Luân Hoán
5.56 AM- 02-02-2016

*

MỘT KỶ NIỆM TẾT 1977

*tặng anh chị Trương Xếp,
bạn đồng nghiệp ngân hàng VTTT cũ.*

lệ thường hậu cứ nhà quê
lo chuyện mút bánh mang về hưởng xuân
năm nay cách mạng rời bung
về thành uốn lại cái lưng cong rồi

nhứt dương chỉ tạm hết thời
"tự biên tự diễn" vui chơi theo người
thật dễ thương hiền nội tôi
mua lá mua nếp ngồi cười tỉnh khô

"thánh nhân đãi kẻ khù khờ"
bỗng nhiên có bạn nhảy vô chịu đòn
cũng may một việc cón con
chở đi nấu bánh tôi bon chen liền

nấu ở đâu ? nhà bạn hiền
cùng phòng kế toán thâm niên với mình
nhà anh ngoài biển Thanh Bình
hơi xa nhưng vốn lộ trình rất quen

đi về mấy bận nhọc nhằn
bánh tét bánh ú gia tăng tình nồng
tình anh chị bạn có lòng
tình tôi chuyên chở đau hông bất ngờ

vậy mà đâu trở ra thơ
bây chừ thử thử vu vơ thế này
bạn xưa mất hút chân mây
dù đang lẩn quẩn đó đây Sài Gòn

mấy lần thử gọi về thăm
số người cho, đôi không còn ở đây
nhớ bạn đành ngó lên mây
nhìn theo cánh chiếc máy bay buồn buồn

tôi có cả trăm nhớ thương
tương tự như vậy trong xương thịt mình
kỷ niệm đậm khi làm tỉnh
kỷ niệm thử được thành hình trong thơ
tôi, thừa vâng, thật khù khờ

Luân Hoán
10.33 AM - 01.02.2016

*

XEM ẢNH

(ảnh từ Minh Ngọc Vương).

cuối năm xem ảnh đàn anh
giật mình thấy then "tuổi xanh" của mình
tự nhiên tiếc nhớ linh tinh
một vài kỷ niệm tàng hình đã lâu

mấy ông anh tuy không giàu
nhưng ít người khoái tranh nhau đối đầu
chân dung là chuyện sắc màu
bản sắc nằm ẩn phía sau mới là

nói gọn hai chữ tài hoa
tuy chưa đủ những thiết tha cho đời
người tài mà cũng quen tôi
xem như tôi cũng có hơi tài tài

rảnh rang thơ thân lai rai
chúc thi họa sĩ hai ngài luôn tươi
chúc luôn ông bạn quý tôi
chuyển ảnh chuyển cả niềm vui mỗi ngày

không gian chừ trong tâm tay
nháy mắt đã thấy nhau ngay tuyệt vời
sáng nay đã có nụ cười
đời còn lại chắc là tôi rất giàu

ai khoái tôi nhớ thương ngay
nếu chậm trời đất nhanh tay vớt liền
đừng nên đợi chờ có duyên

Luân Hoán

8.16 AM- 01.02-2016

họa sĩ Nguyễn Khai, thi sĩ Đỗ Quý Toàn.

Nguồn: <http://luanhoan.net/thoLH2016/thoLuanHoan2016.htm>

www.vietnamvanhien.net